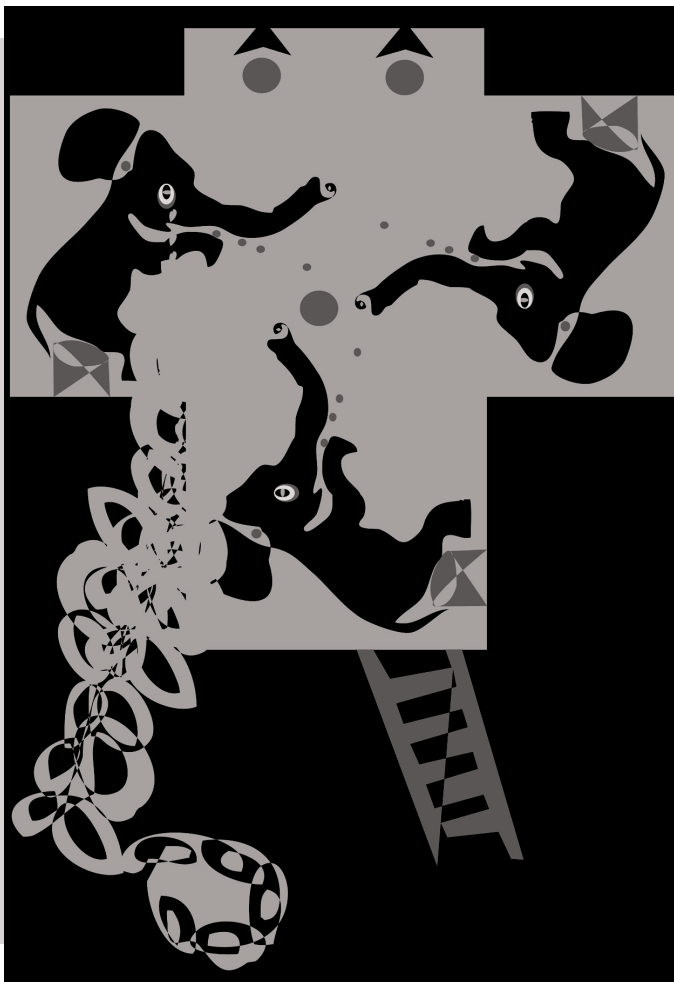

ecsey zsuzsa

■ *(r)ejtett szirmok*

“Mindenfajta hagyomány és hagyományörzés – annak, aki használja, éli, műveli – szabad, mert korlátait maga állítja föl. Szabadságot, függetlenséget szeretnénk, de korlátok, falak állnak előttünk. Falakat állítanak előttünk. Mondjuk, mondják, örülünk, hogy ez is van. Fal, korlát. Addig, amíg védenünk kell a falakat, amíg a kiállítóhelyeink 80-90%-a azt mondja, nem üthetünk szöveget a falba, nehogy megsérüljön, nem varrhatom, hímezhetem ki fonállal, cérnával a falat, a fehér falat, mert védeni, vigyázni kell – mitől? kitől? önmagunktól? az újra bevakolástól? hogy nem lesz, aki újra bevakolja? Vagy csak lustaságból állítunk önmagunknak korlátot. Vagy megszoktuk, belenőttünk, hozzászoktattak ahhoz, hogy korlátokat állítsunk, vagy mert így is igen sok pénzt beleáldoztunk, hogy végre tiszta, fehér, saját falaink lehessen. Nos mindaddig, amíg nem varrhatom, nem szögelhetem bele ebbe a falba saját és mindannyiunk keresztjét, addig nem beszélhetünk sem itt, sem sehol másutt kortárs (szabad) művészetről. A művészet azért jött létre, hogy szabadon szólhasson, beszélhessen, cselekedhessen rólunk, környezetünkről, a jó vagy rossz, a szép vagy csúnya dolgokról egyaránt, hogy ezáltal rámutathasson a szép látványon túl arra is, amitől félnünk, tartanunk kell, vagy amit mi magunk nem kívánunk kimondani, megcselekedni. Amiről mi magunk nem kívánunk tudomást venni, vagy mert kellemetlen nekünk, vagy mert kellemetlenségünk lesz belőle. Mihez viszonyítva elavult vagy halott valami? A továbbörzött hagyomány saját világában él, virul, boldog, az egyetemesség szemszögéből nézve zárt, és ebben a zárságában is autentikus. Ami él, az létezik. Addig létezik, amíg éltetik. Minden, ami ismétli önmagát, egyben szilárdítja, erősíti azt, másik oldalról, ami pusztán önmagát,

önmaga korlátait erősíti, nem vezet fejlődéshez. De minden, ami önmagát alakítja, alakíthatja, szabad. És ezt a szabadságot senki nem veheti el, és semmi nem pótolhatja. Tehát ragaszkodik az ember, ami az övé, mert hozzászoktatták, hogy különben, ha nem ragaszkodik eléggé, elveszik – könnyen elvehetik még ezt is – tőle. Akkor mégsem szabad az ember? A sajátját, jussát, évezredek által kiharcolt javát védenie, igazolnia kell, és ha már védenie szükséges, azt csakis valamivel szemben teheti. Tehát szükséges mindaz a többi dolog a világban, hogy valamit, ami ebből szűk szelete, magának érezhessen. Az ember birtokol. Szabad is, meg nem is. Hoz is, meg nem is. Van is, meg nincs is. Volt, nincs. Hozzászoktatták, hogy küzdjön, harcoljon. Saját korlátaink a fegyverünk. Legyen az egy tulipán, egy szál rózsza, amit leszakítunk magunknak. És boldogan élünk. A világ? Mindenki saját mindenségből kiszakított, kiragadott, megmarkolt fegyverével. Ha csak virágokból lennének fegyvereink – különböző virágokból –, a világ bármely pontján boldogok, szabadok lennének.

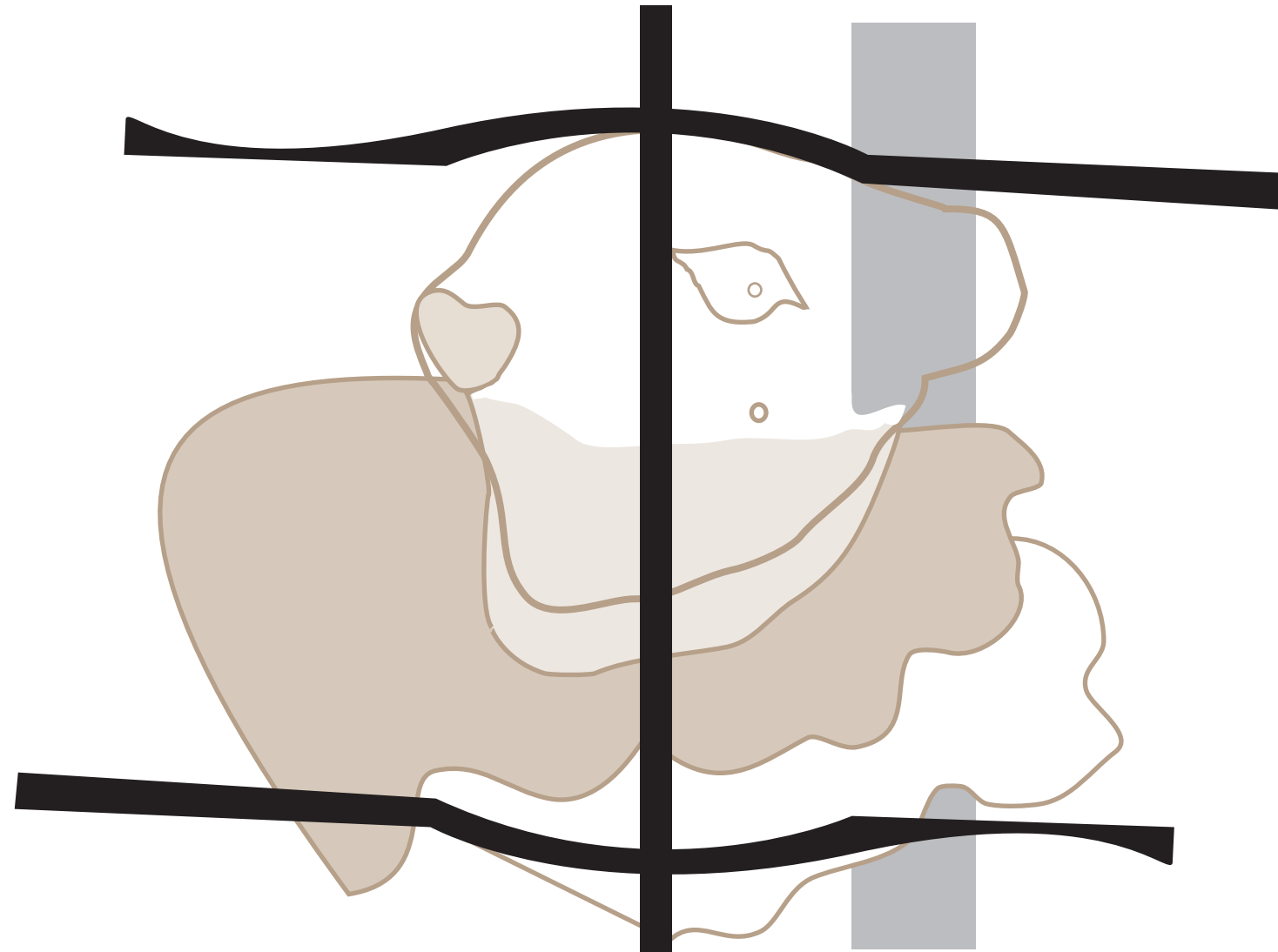
A műnek elsődleges az üzenete. Ha ezt megértettük, mindegy volt a forma, csatorna, amelyen az közvetült. Hogy kevéssel vagy sokkal mondták, lényegtelen. A szabad művészet nem tűr korlátokat, sztereotípiát. Az nem. De mi állítunk. Hogy legyen mihez képest önmagunk meghatározunk. Pedig az egyetemességhez képest bizony igen kicsik vagyunk. De korlátaink, ha elég erős, erődítményünk magas, nagyoknak látszhatunk. Ha van önbizalom és elég erős korlát, egyben biztosíték arra, hogy élünk. Kell-e, szükséges-e ennél több? Mindenki csak magában döntheti el, szabadon. Örülünk, hogy ez is van.”

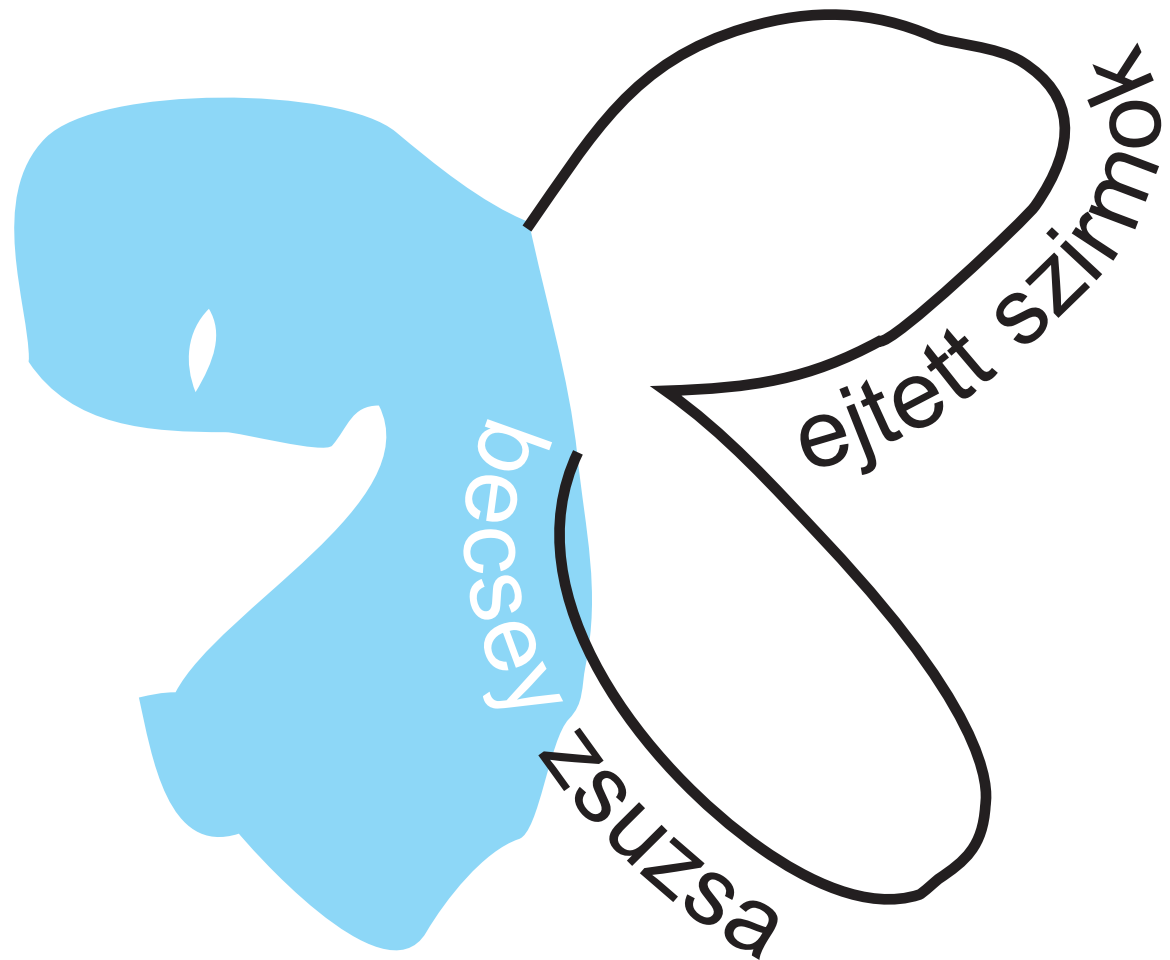
B e c s e y Z s u z s a / Elhangzott 2014. január 7-én Sepsiszentgyörgyön a Lábás Ház **performansz** kiállításán.

becsey zsuzsa

r(e)jtett szirmok

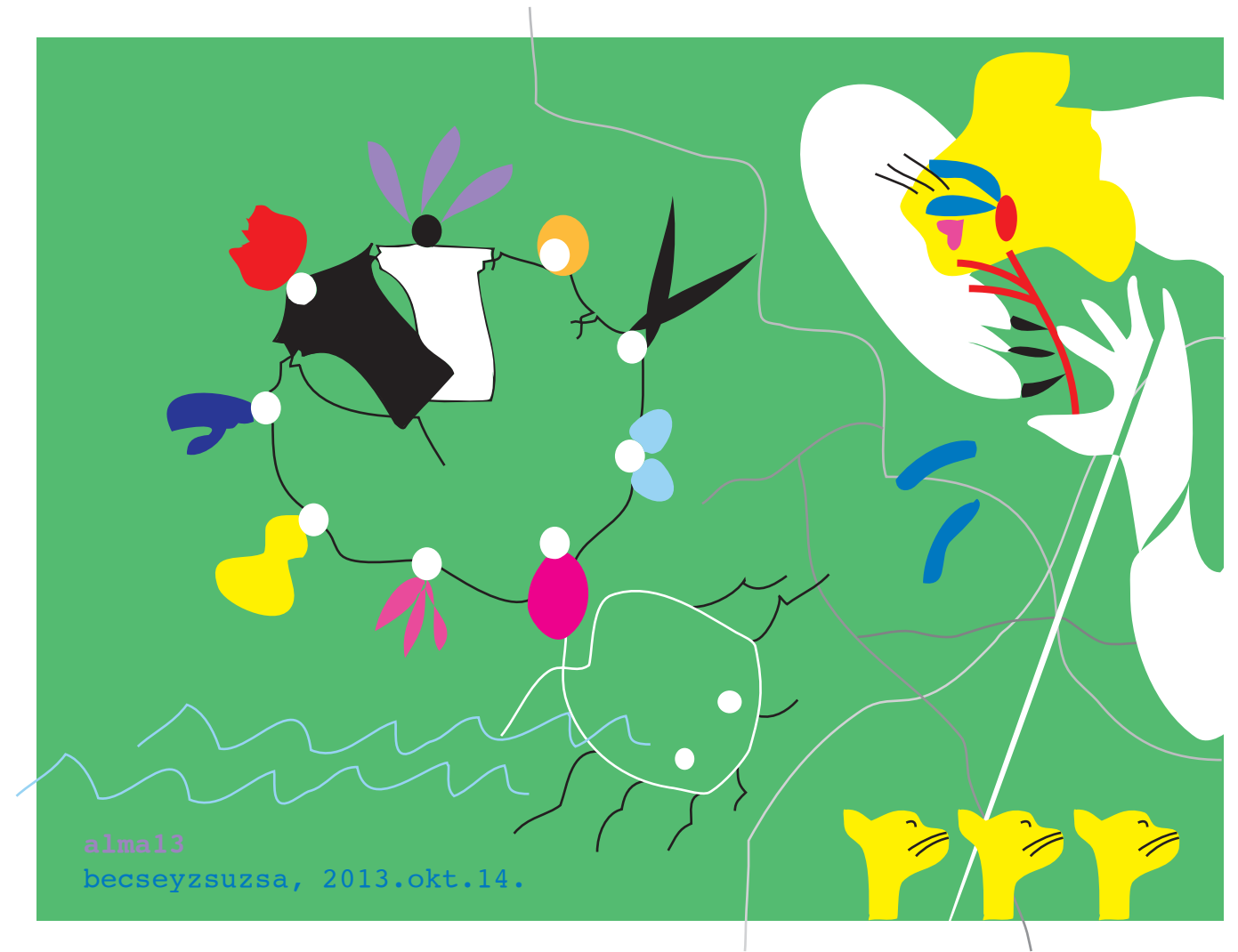
© becsey zsuzsa, 2014

becsey zsuzsa

ejtett szirmok

amikor egymásban sem bízunk
a félelem kitakar
letakar – elfekszik rajtunk
belakja szép arcaink

hiányzunk tetteinkből

párna alatt ököllel védjük arcunk
tükroöt messze tartjuk:
van remény

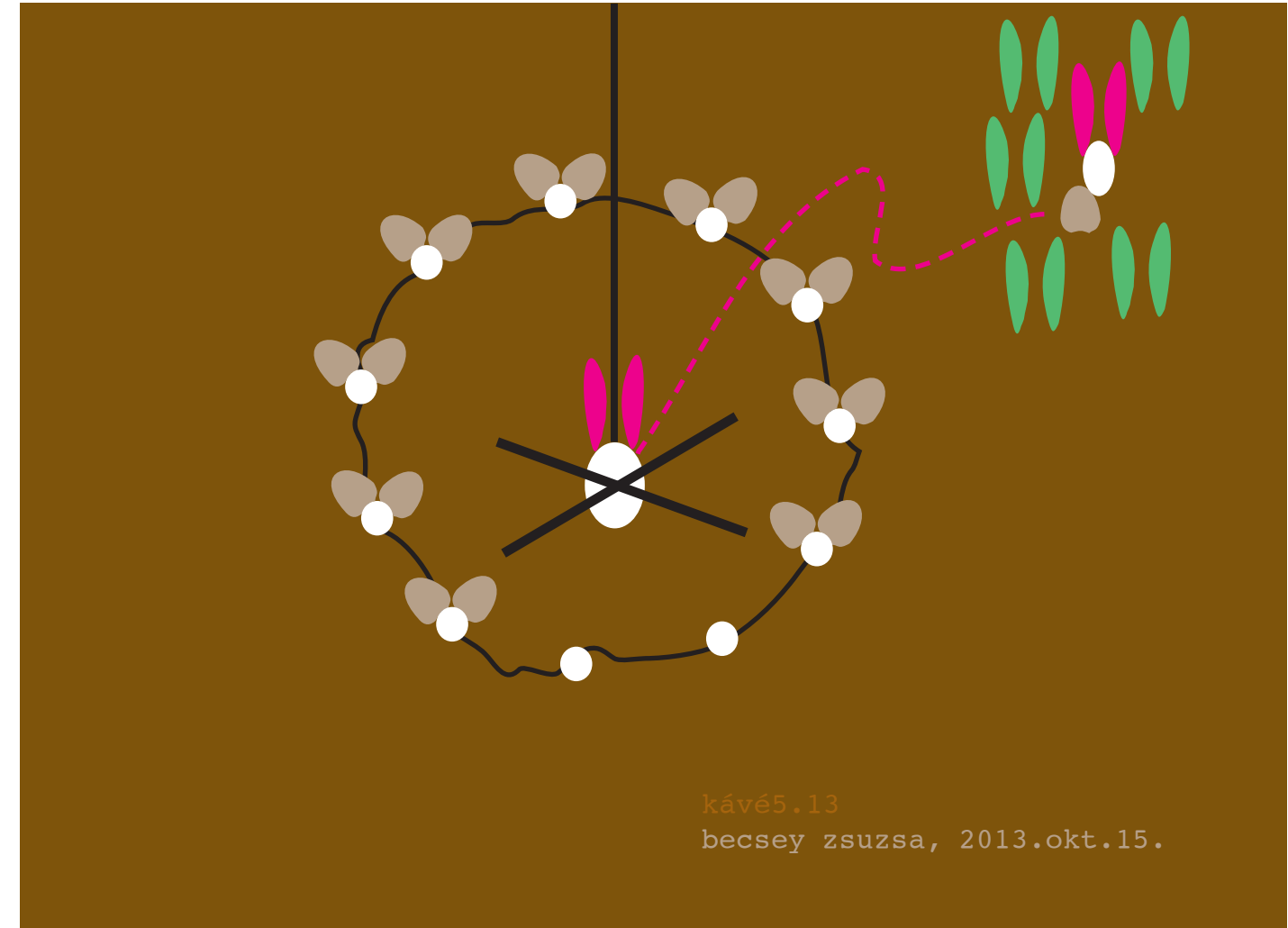
hiányzunk tetteinkből

akiket félni tanítottak
rettegnek minden szótól
szembe nézni az éggel

valahol emberséget találunk is
a rettenet szétfacsarja öleink
ökleink tehetetlenül néznek

védenének, de
nincs remény

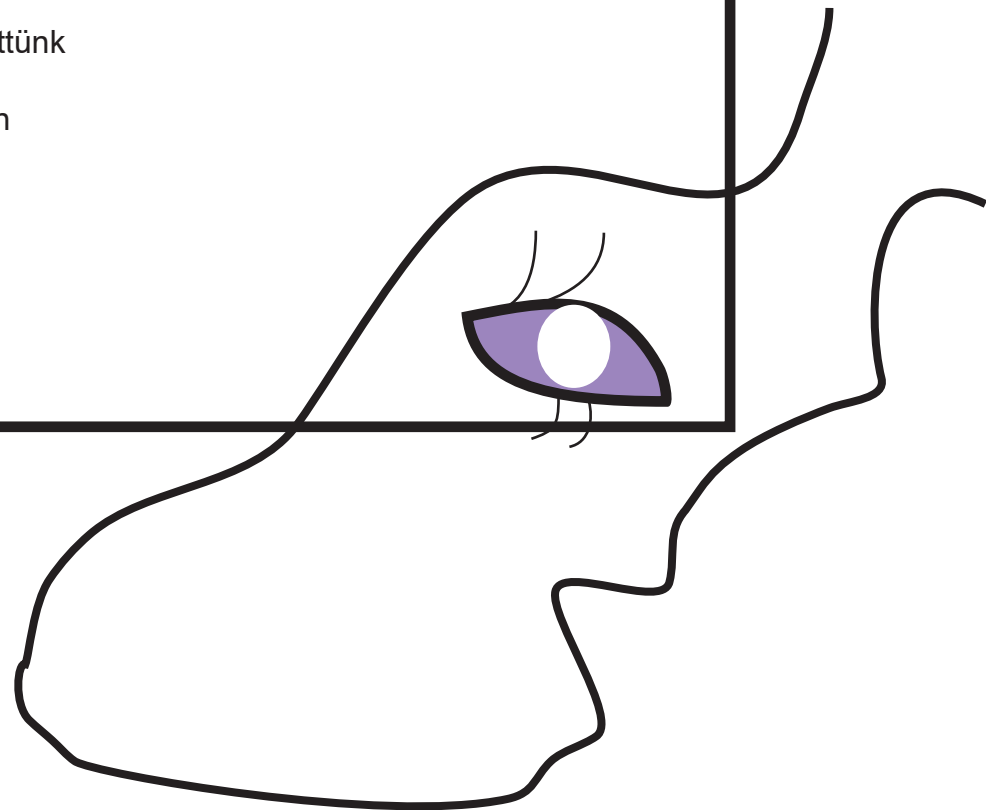
akiket félni tanítottak

kávés.13

becsey zsuzsa, 2013.okt.15.

lehet rá haragudni sok mindenért
hogy a villámmal felhőkkel játszik
hullámokkal kokettál
de ő egyedül még közöttünk
aki fényt tud vinni
hátán sapkáján kabátján
sosem arcán
mikor hozzánk ér
szeme nagyot kacsint
és mindig tovább megy

és mindig tovább megy

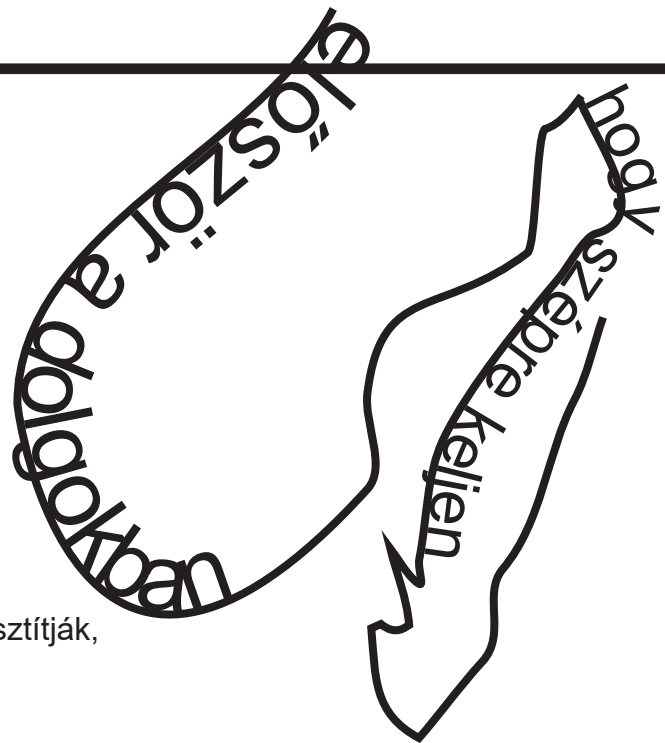
amikor már beszédesebb a szem
a fül hallgat nagyokat
jobban átjárjon orr szagokat

kinyílik – tátva marad

(akit folyamatosan megaláztak, csak
fájdalmat kapott, nem sok jót életében,
az természetes, hogy a rosszat látja meg
először a dolgokban,
és ha ez adatik, nem is vonzza, vonzhatja a jót, a
szépet, így továbbra is még él –
szenvadás áldozata lesz)

A kegyetlenség öl. Ha sejtjeinket napról-napra pusztítják,
honnan termelődhetne az ellenoldal, puha réteg,
amelyik titokban lefonnyasztja a sebeket és hagy
új csírákat lélegezni,
hogy szépre keljen arcunkon napsugár ()()

(nyílik – tát)

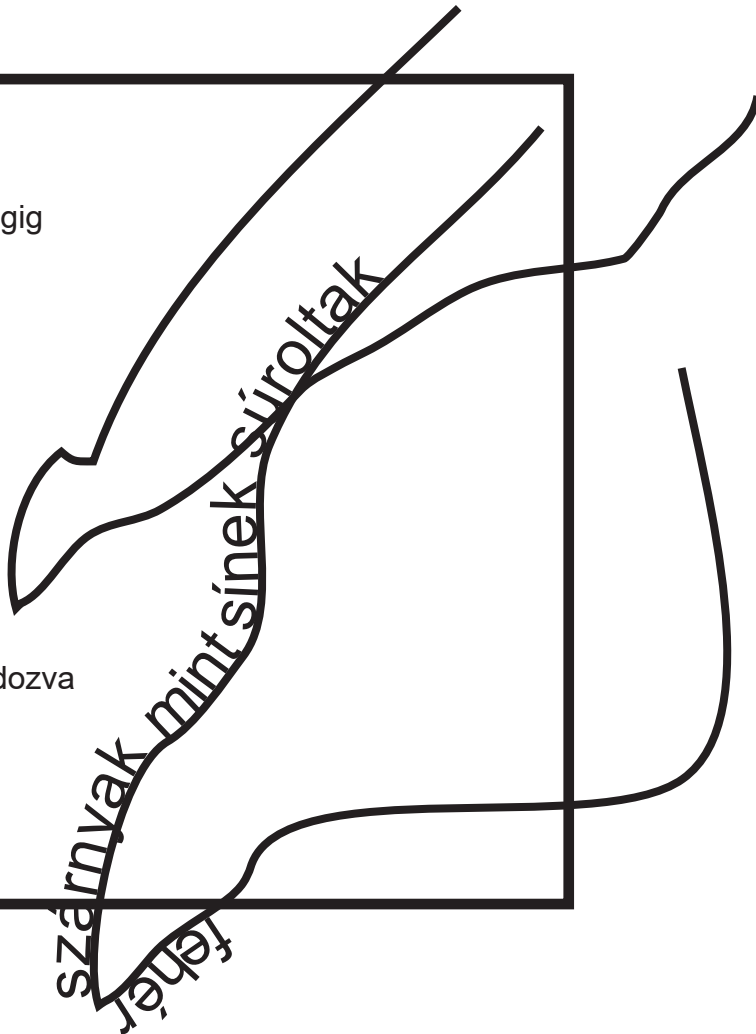

szállt volna épp rugaszkodott
amikor jégcsap sújtott hirtelen
eldobta lábát karjait
fehér szárnyak mint sínek súroltak végig
arcán

előbb még bent aztán már
kint a képből

(őt) elkapta még karjával
mellőlem biztos helyre mondta
de azt nem
engem miért hagyott

ördögöt benne angyalpáncélként hordozva
habok alatt még vennéd a levegőt
amikor (ő) csónakján büszkén evez
fel habok tetején
evező karok magától húzzák
herceg súgják

szárnyak mint sínek súroltak
fehér

s mosolyognak hab arcukkal
kapkodsz levegőért de a
karok csak integetnek
hab-arcok gerjedez-
nek, visszaintegetnék
de a herceg ellenzőt hord
nem lát fölé
és nem néz a szemembe

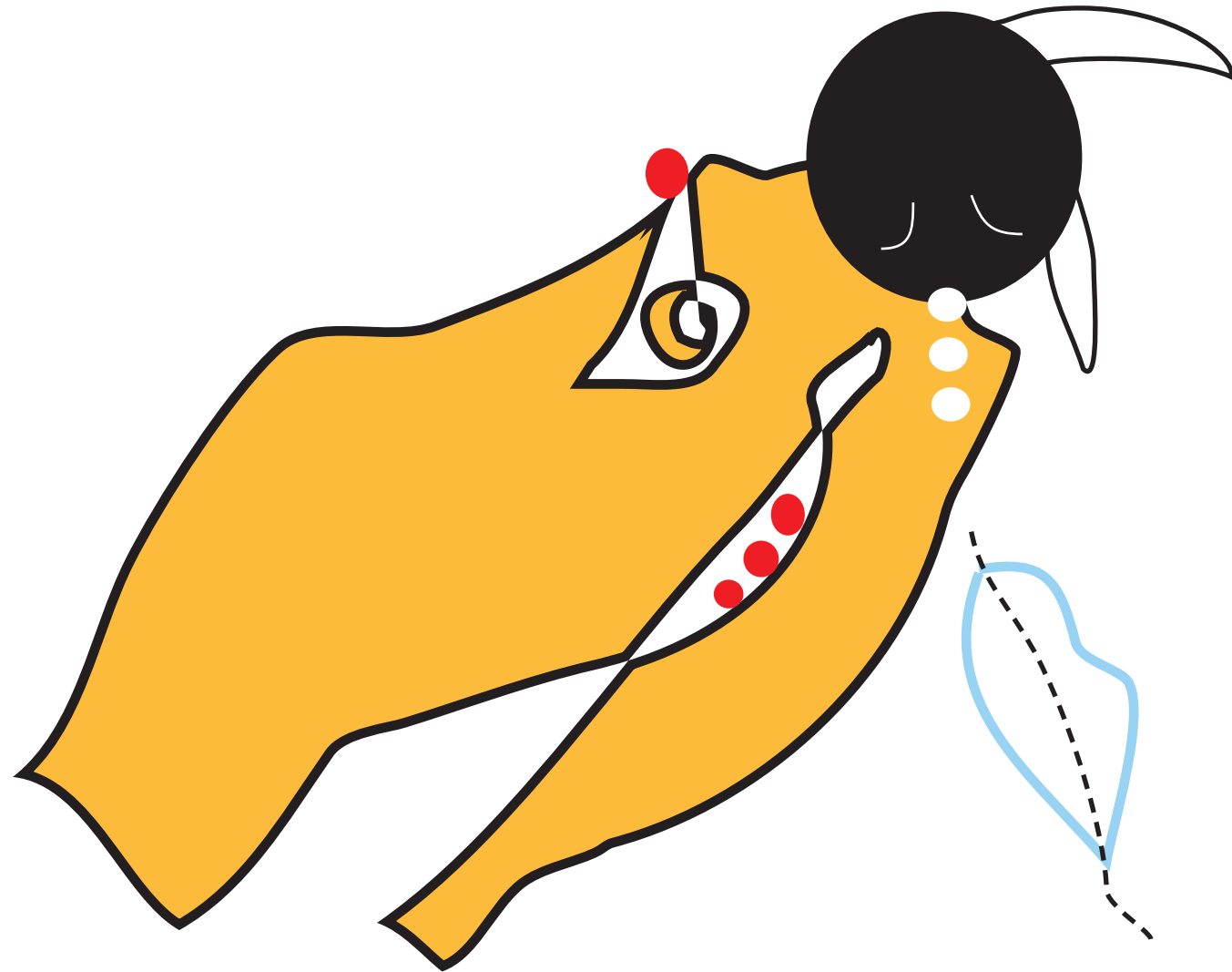
magát fehér majd fekete tollakkal peckesíti
úrnők bárók öltöztetik
szabad fogolyként tartva erősen !büszke
arra hogy körülrajongják
hisz tudja
sorsa immár örökre kezükben

elengedem
(ő) a fedélzeten
én a habok között
a páncélhajó alatt ami (őt) tartja
lengeti fényesíti
(a páncélhajó) ami alatt elsüllyedek
ringatja testét

a Nagy kar karok sűrűjében
míg már nem látom

aztán évekkel később
kiszárad a tó tenger közepén
lélegzem nyitom szemem:
s fölém hajol

(eltűnünk szemeinkből)

tavat álmodik

ZÖLD TÓ

színekből bomló

(birtokol is ezért mindig kilépek)

egyik jobban megért (lelki szellemi fészek)

– lelki, szellemi társak vagyunk, hozzá igyekszem –

lépnék tovább mindenhol zárt ajtó

ha egyik nyitva is áll résnyire, ahogy érnék, elérném,
bezárul

ezért mindig kilépek ahogy kilépnék
már visszalépek

a megbízható létbe, térbe, ahol egyszerűen csak lét van
közelségben csend, biztonság és senki-semmi nem
akar...

egyik jobban megért, másik

eltol

minden fordítva is igazolja önmagát (ért és tol)(toll-ért-)

kimaradok mindig kimaradok belőlük
kimaradok mindig kimaradunk belőlünk

két világ közötti lépdelés
egy világ sok világ fény összezár

lét

egyik álm – misztikus – csupa izgalom-irgalom költővarázs varázslat színes festett szírmok fal fehérjén töltve fény-álmok sejtélem félelem a kíváncsiságé tudásé gazdag képzelet

másik lét

is a misztikusra ... hogy miért falak között érezzük magunkat biztonságban elvetni fantáziát, képzet rejtély vallás emberek nép

je llemek fal fal sziget vizet szív tol pumpát úszik nadrág

fal fehér megbízható üde tiszta biztonságé egyben elhatárolódásé ...érzéketlenség is a

egyben fantáziátlan és szegényes
mégis a színes fal **amire vágyik képzelet és lételeme**
mikor nyúlna érte **fogódzni kell** nincs nem marad más
csak korlát

nyugovón megnyugvasként mindig a fehér megbízható
térben hajtja le fejét () **fényből közelség** ereszt alatti
cseppeket bentről hallgat
szirmokon fagyott lepkék

(az ember áttetsző dédelgető fénybe vágyna)

összekeverednek színek mind haloványabb fehér lesz
arcunkból kivonódunk nyújtva kezünk

misztikus
álomba hajló altató
fehér színek
fekete csend

az függetlenebb, de őszintébb (nyíltabb) fényben szem-
betűnőbb hazugság a szebb
hogyan erjedjen a tej is szájalmasabb **ha megalszik szájon**
fáj íz savanyú-édes

mélyvízben tisztább **de küzdeni kell** a pillanat elveszi a
látást
felszínen a remény

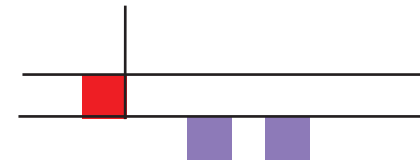
nyílik szem miért mindig ember ébred egyedül éled
egyedül hal ébren

az egyik elcsábít csábulok kábulok varázsol ha nem
vigyáz a szín a fehér

itt mitikus misztikus a kör OTT EGYENES a tér a forma
színből épített hozzáadott színtelen, elvett végtelen kivont
feketéből

hólepke röppen fel ágról fáról szirmokra lel
fehér-színes szippantós édes méz

jellemük egyenes erkölcsös
hangjuk érdes szívük mély

jellemük furfangos szívük foszt karjuk erős !kardjuk ér
ernyedő képzeletben

síkos ernyők sípos hálók üres lukakból

birtokol is ezért mindig kilépek
visszalépnék foszlanék

áldozat kell súgja szél felhő somfordál körém eső jajt
kiállt rám vihar! áldozat kell

kikecmergem álmokból felhúzom tenyerem ujjaimra
ma is süt nap tegnap is volt ernyő felettem zár :|

nincs napkirály volt király hova száll
tisztességért futok, biztonságért megállok,
odébb menekülök

megpihenni

de a másikhoz másik menekülés biztonság megnyugvás,
menekülés biztonság megfizet
fekete-fehér-szín / szín-ház
fekete-fehér hajlik – korona felhajt
aláz-alázat áztat
fekete süllyed fehér érintene-
szín olvaszt
szín téveszt / fekete hal / fehér ébreszt / fekete ébreszt

fehér hal

egyik kevésbé ért, ha elfogadna, másik birtokol és eltol
magunk vagyunk víz alatt

mélyen tisztábban látni

felszínen életesebb
víz alatt fenn homályosabb a látás, félelem szorongás elhajt
fejünkre fentről napsugárt
itt most lélegezni **súgják bent** fontosabb
de levegőt is vásárolni kell

mindenkié lenni mindenben élni mindenkinek élni
föld köldöke dugasz éltetni fát vizet embert
oroszlán tigris néz hallgatni vizet mer csendben

lélek test egy – mondják
amikor szellemmel keveredne elszáll

maradunk nézők

a misztikus a szelíd s a szenvedő
átfordulunk egymásból, szelídből kemény --szenvedőből
nyugvó - misztikus is ránk hajlik
aztán újra fordul ismétlődik míg végül mind
egymásra borulunk

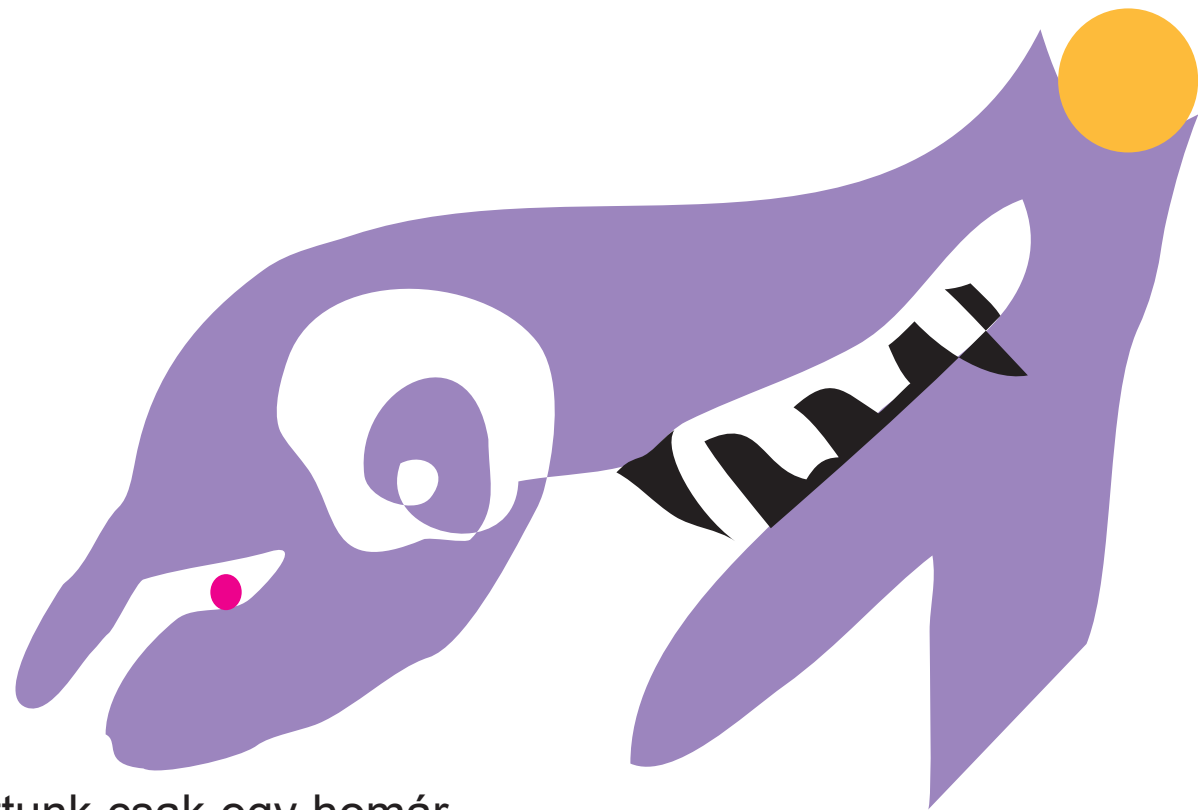
(búza békesség egymásban borula)

ami egyenes szavahihető lenne
ami kacskaringós borongós
ami színes elkenődő
is mind ellentmondásra szorul

(szókimondó elszerényedik
szelíd gesztenye elszégyenlődik keménységben
puhul holnapi álomra

sínylődik alkony nyitni új napra-
Nap napot mosolyog
sötét halk, misztikus fél – misztikus él, fehér fal félt
falat félnek / falak félnek // emberek férnek /// szabadok
térnek,
tér forog felettünk

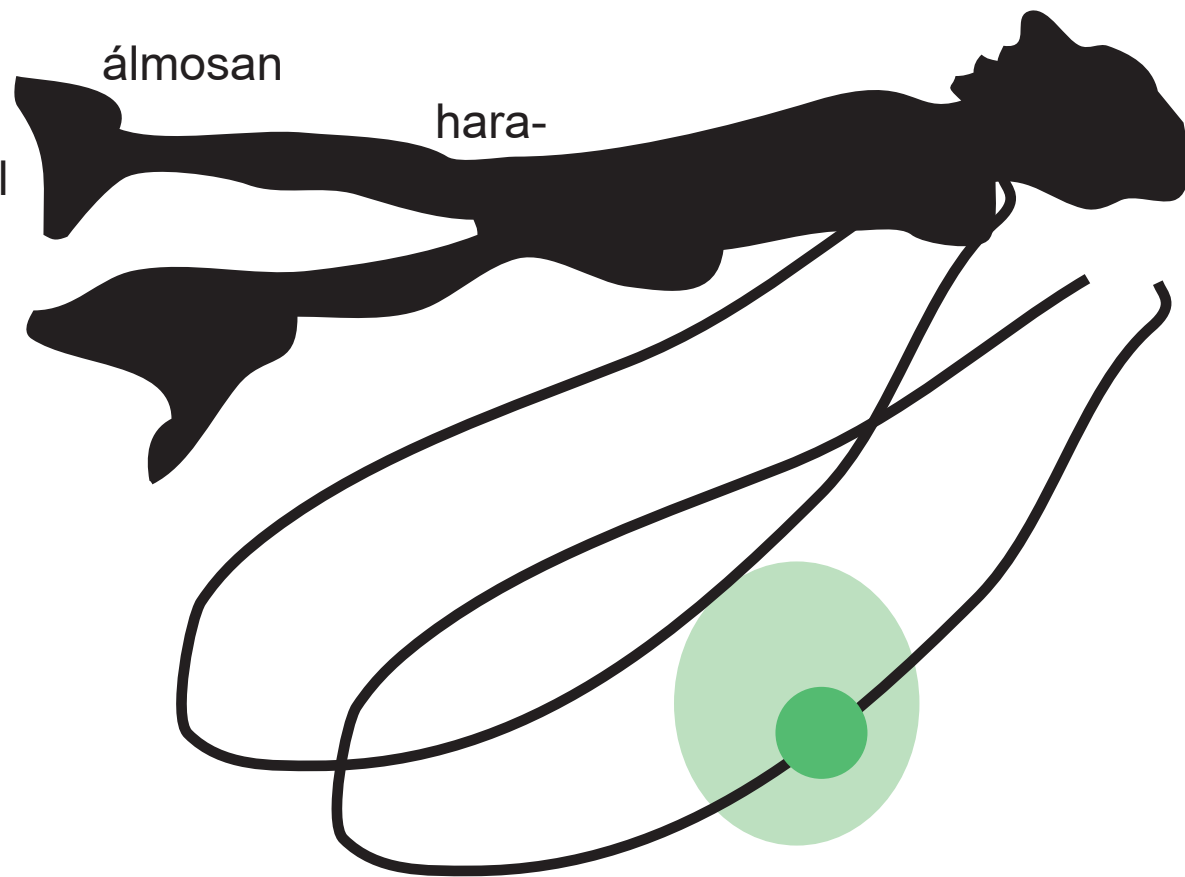
alattunk csak egy homár

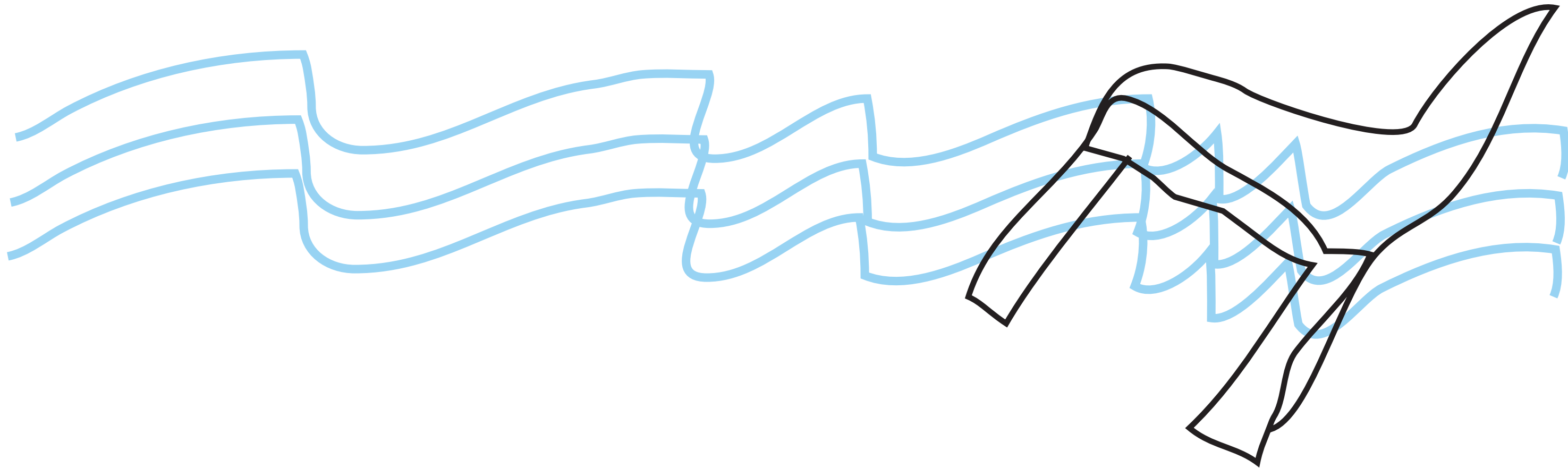

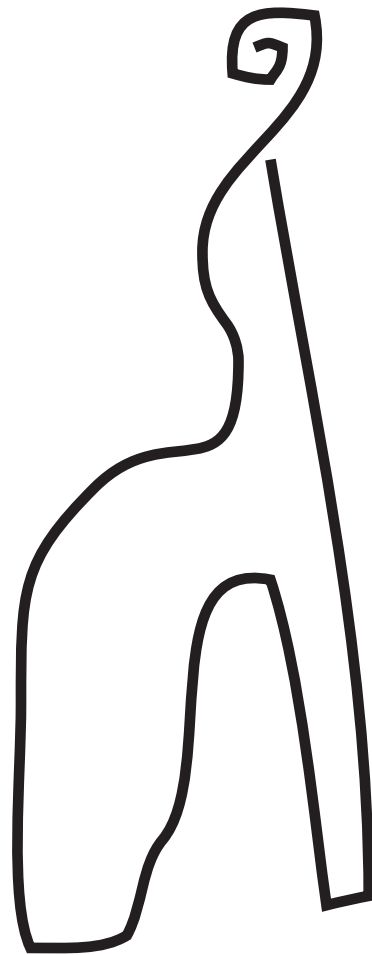
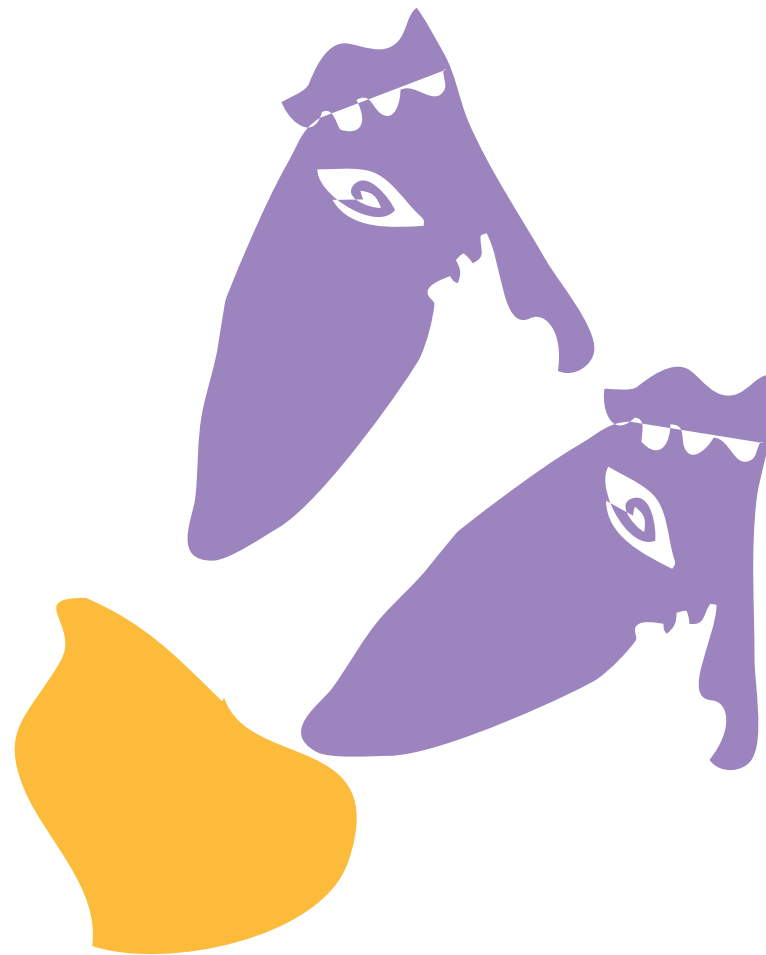
pdál

álmosan

hara-

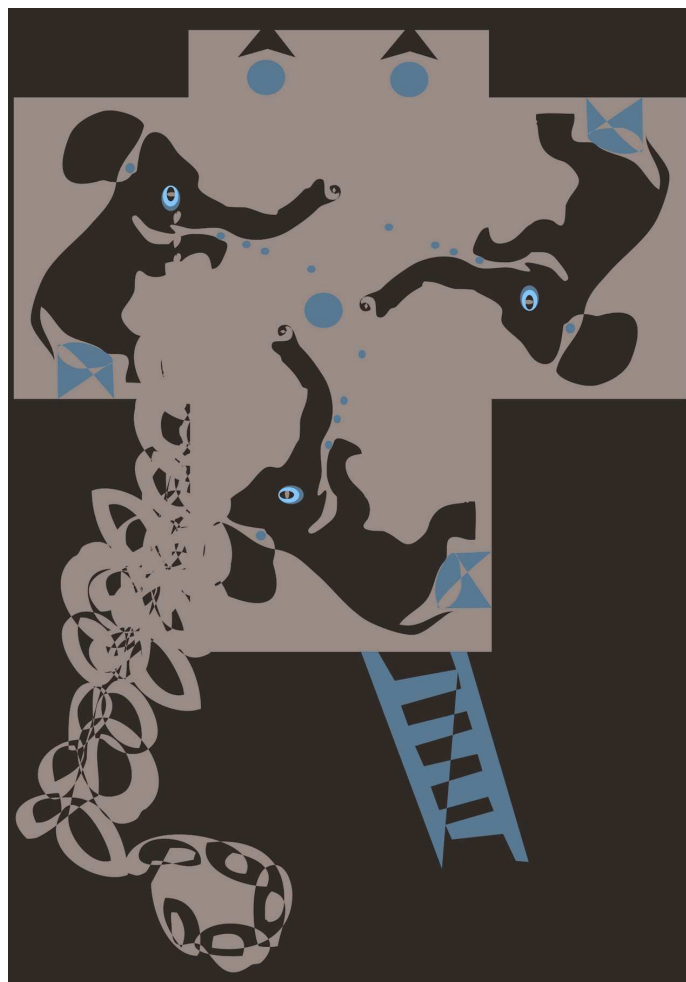
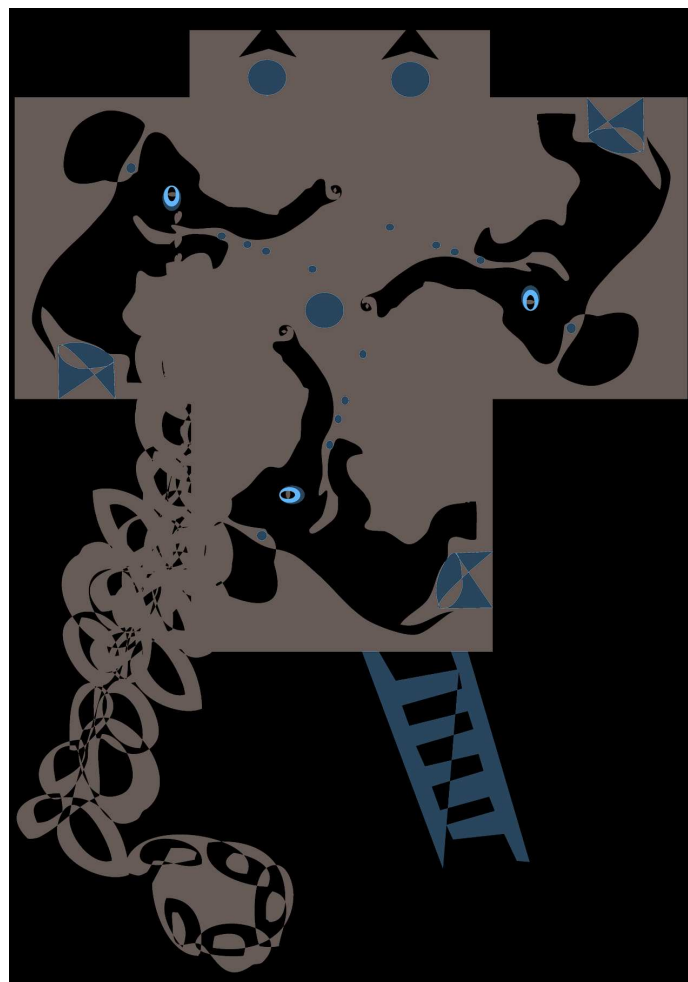
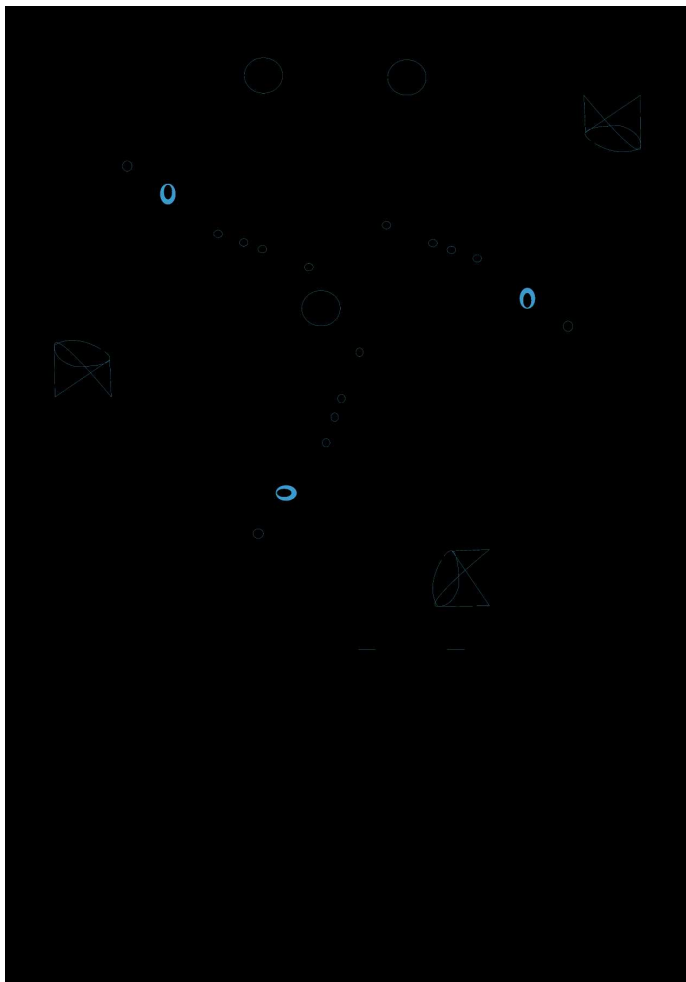

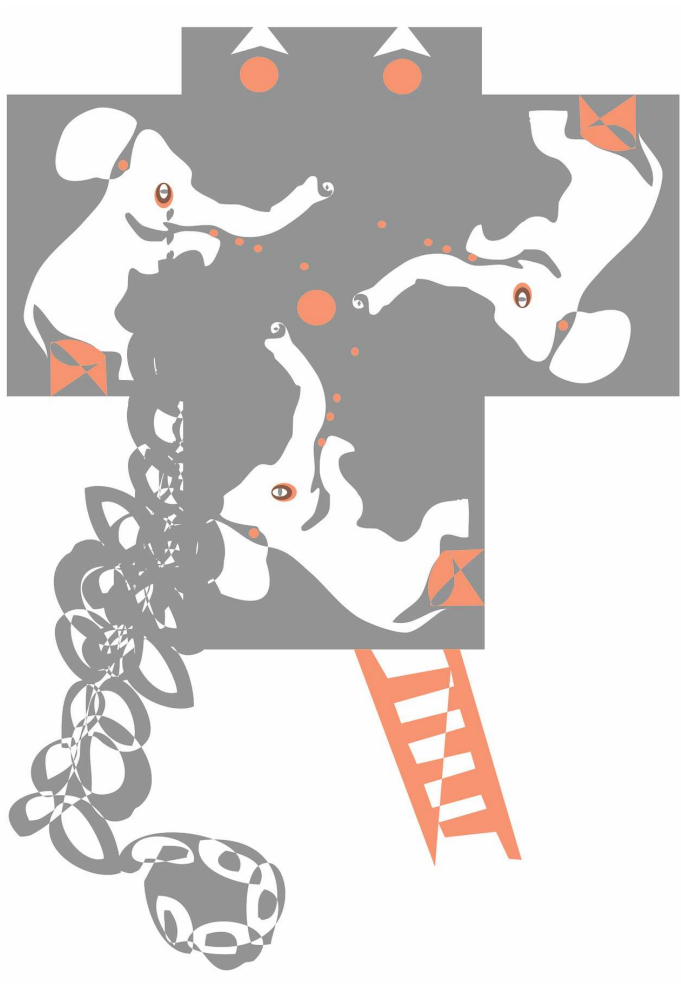

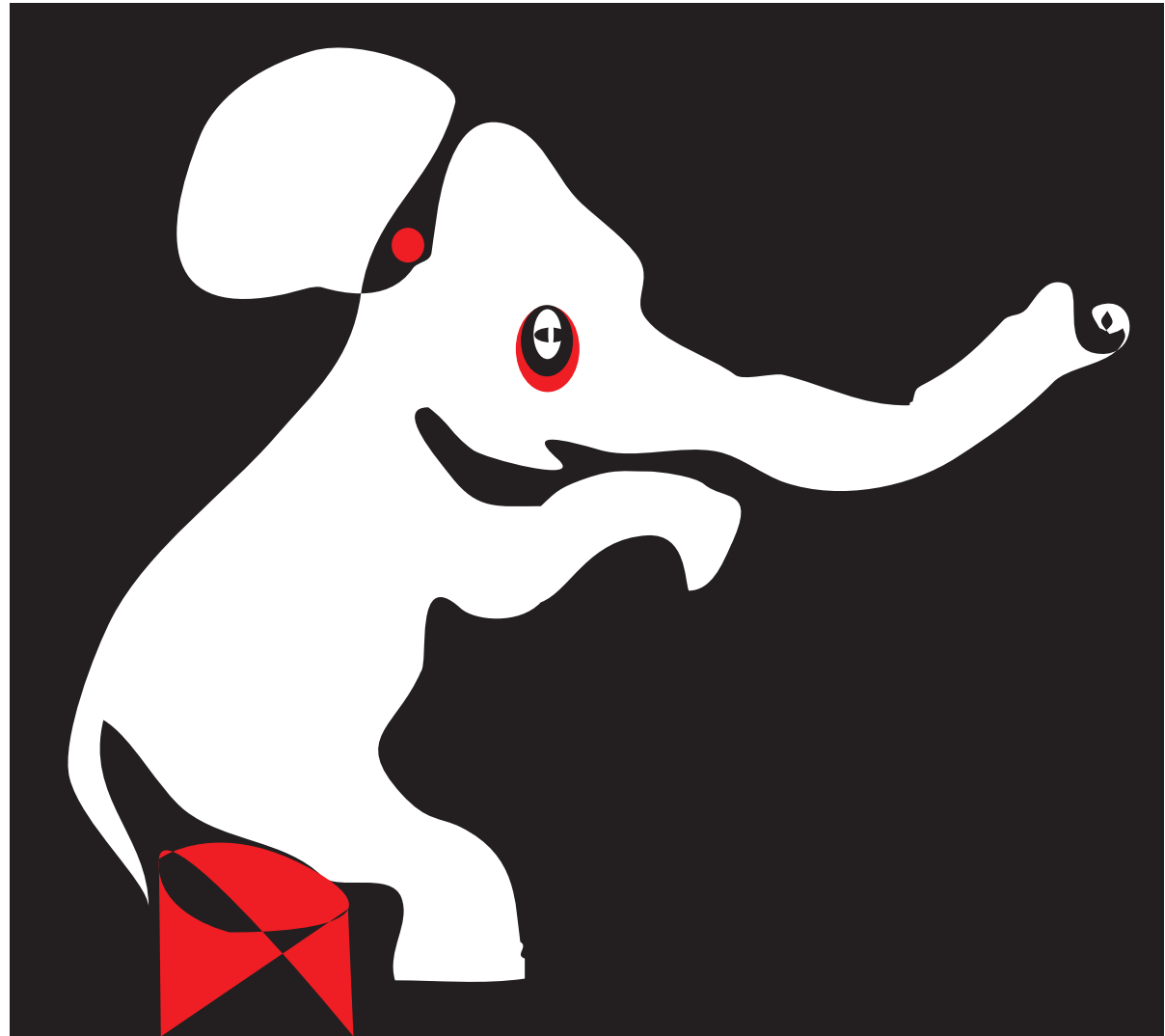

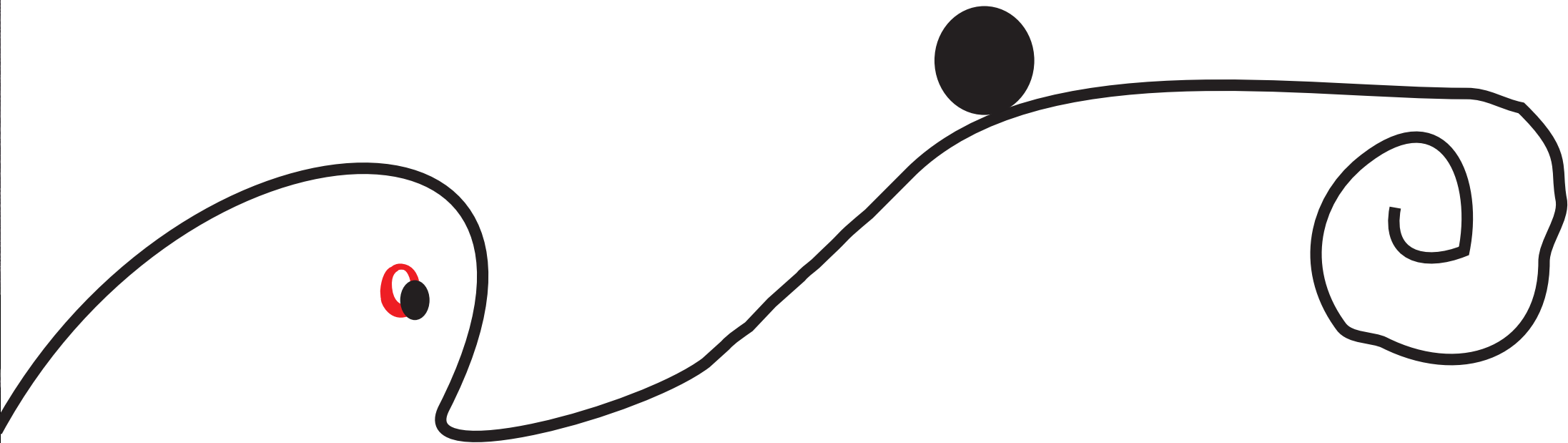

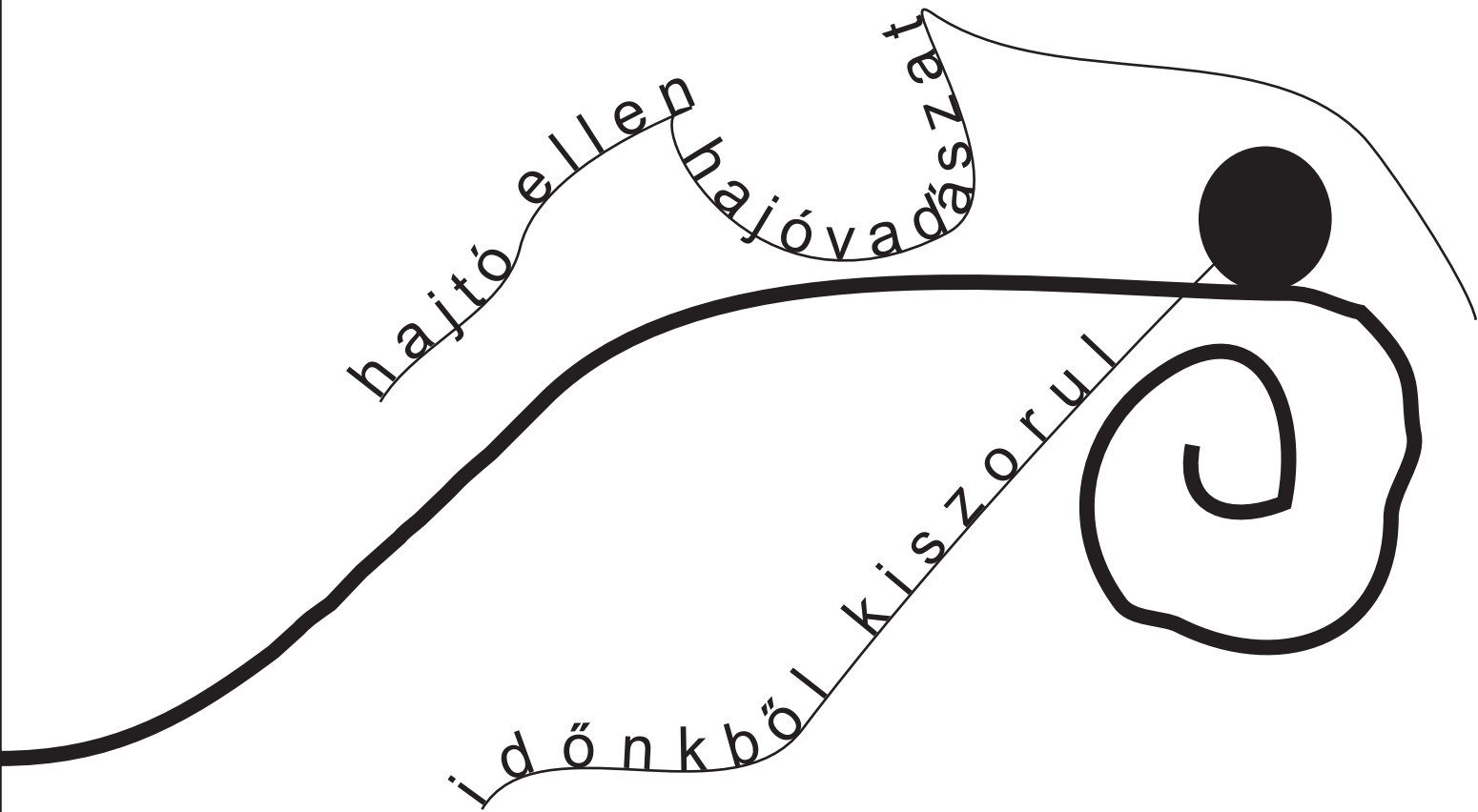
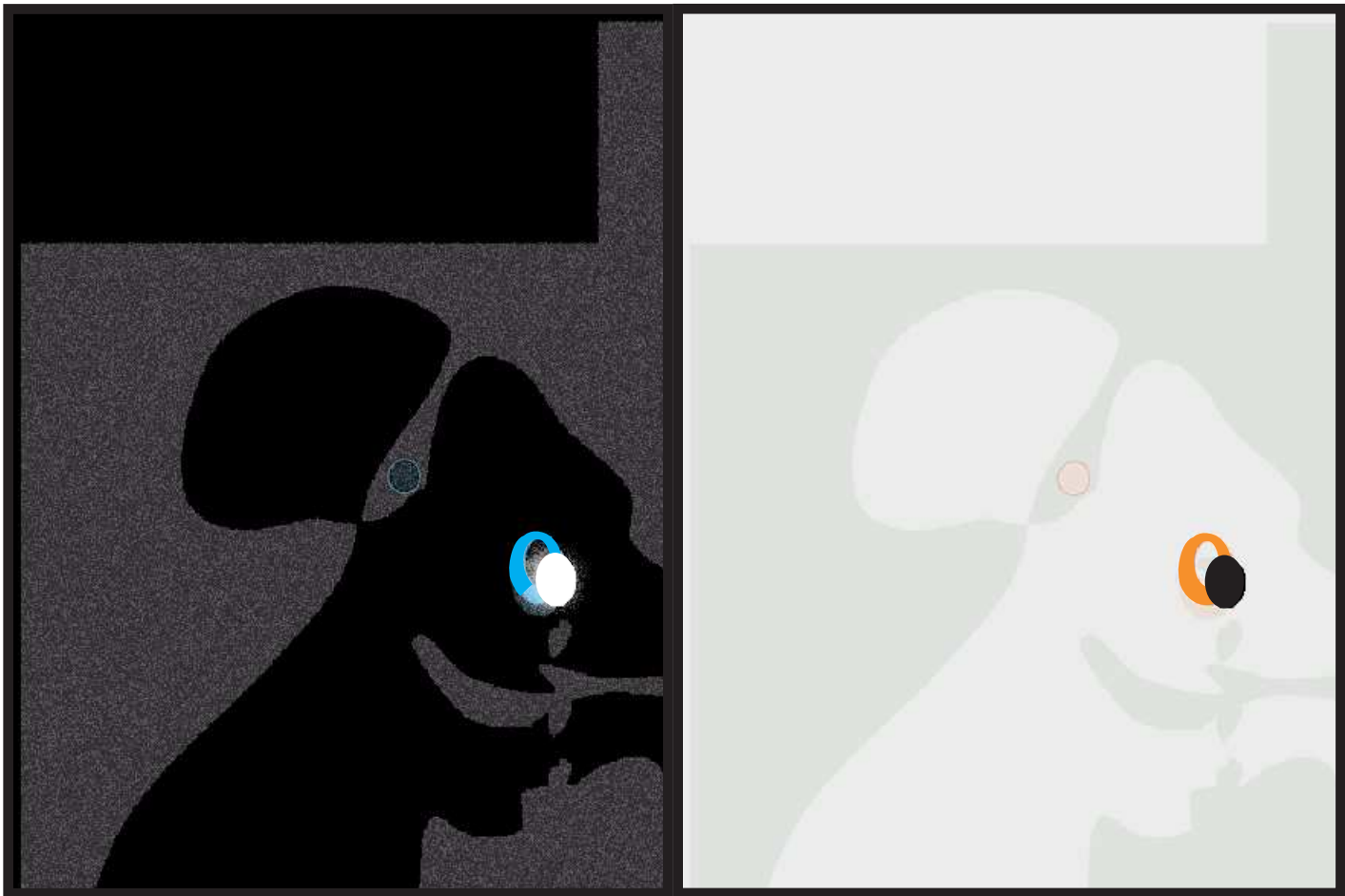

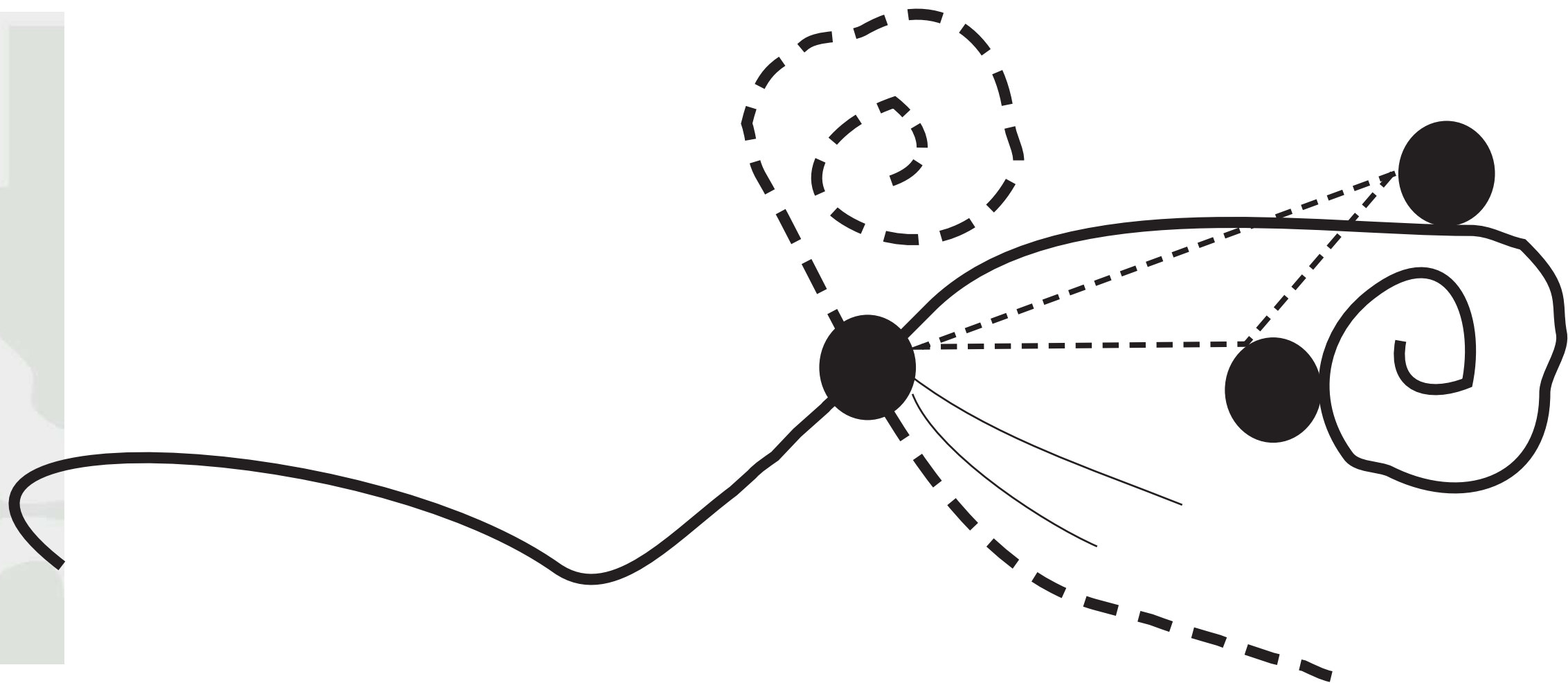
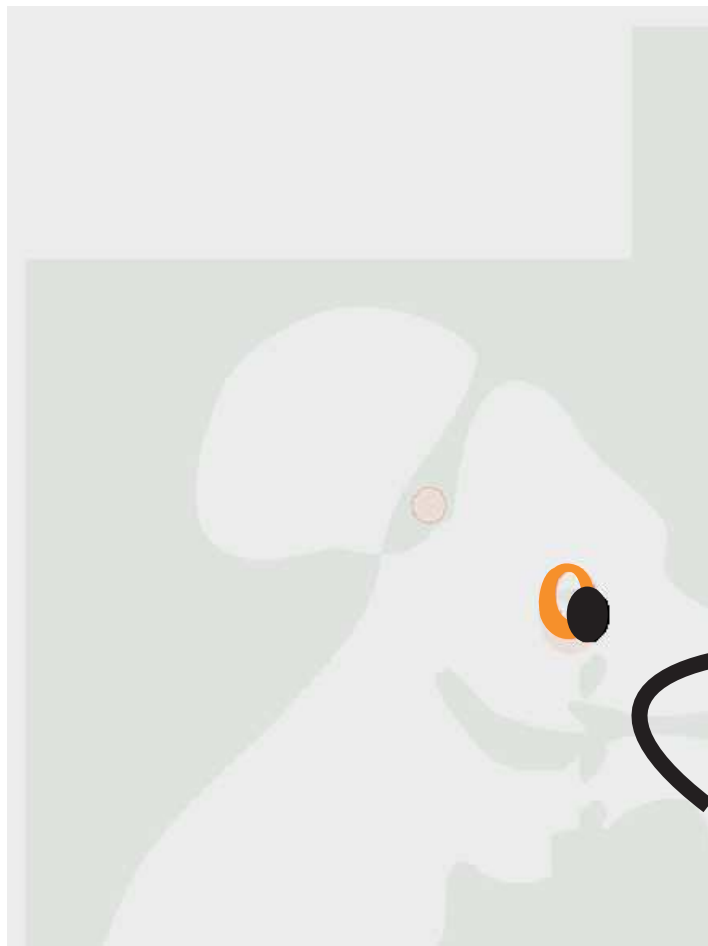

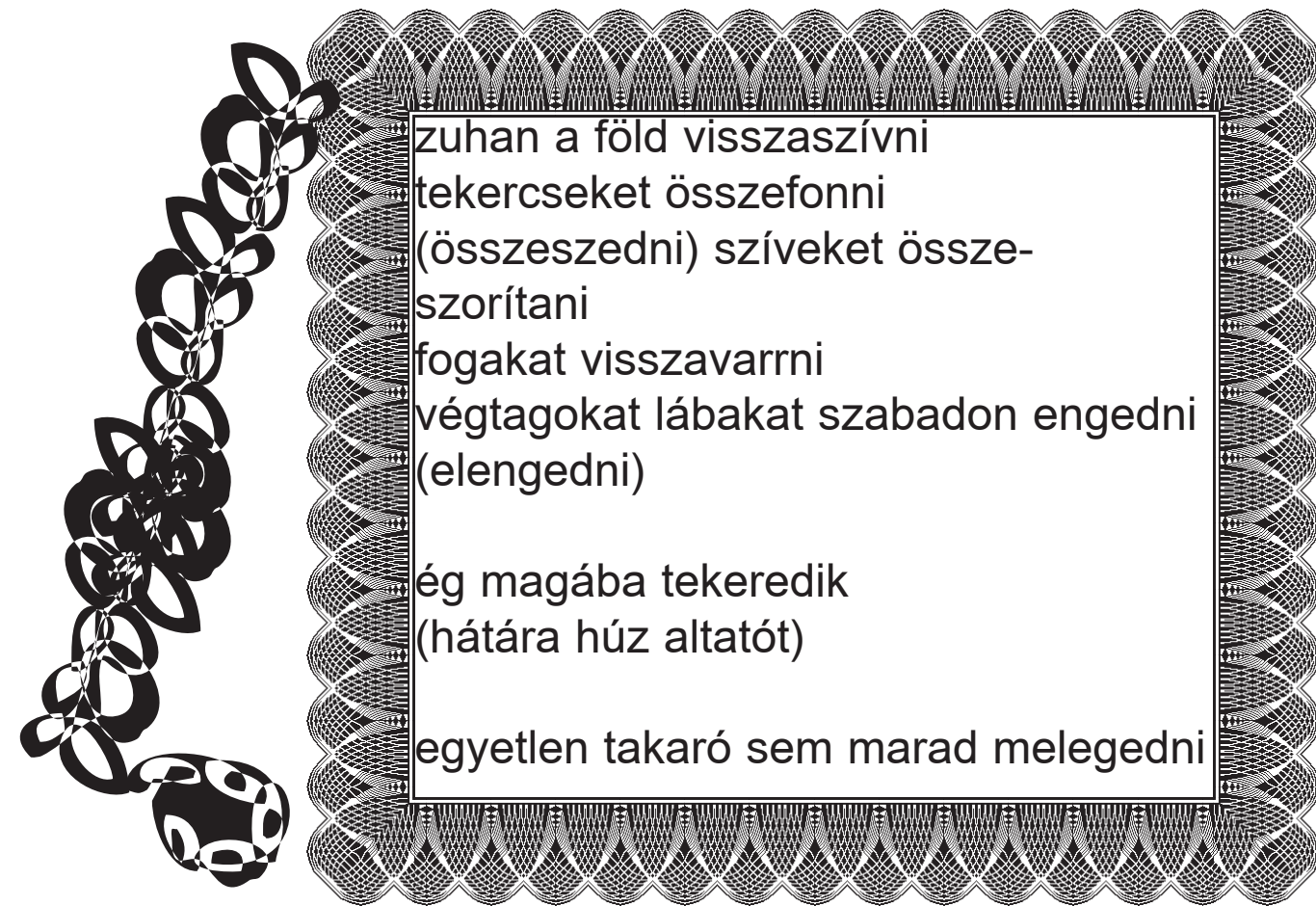

angyalbögyörő
irgalomból fon eget takaró
magára hajtani
belevarni szárnyakat --égi esőnek
égni esőnek hab könnyet
hálnak báránynak
alom
száj
elvásik képzelet
kutyabőrben fázik hús benne
zászló
kukta erdőben marad
kutyaerdő
hús hal bárány síró húshagyókeddel vesztegel
árbóc nyit

zuhan a föld visszaszívni
tekercseket összefonni
(összeszedni) szíveket össze-
szorítani
fogakat visszavarni
végtagokat lábakat szabadon engedni
(elengedni)
ég magába tekeredik
(hátára húz altatót)
egyetlen takaró sem marad melegedni

test-
be varr eget
pokrócnak ne remeg-
jen alatta fagy benne nyugszik ég tornázik
lány foltokból varrni tenyereket
belőle enni élvezeteg hamu
testeket gyolccsal takarni levelekkel
lehelettel éleszteni tükrökkel
sokszorosítani elmékből
kivonni szakadást időket
foltozni összerakni kivonni
elvenni
hajó
morzsák

álomerdőből sírás
ház ölet ás
ringatni erényt
köpenynek
köveknek puha meleg ágy
álmodozni ébren
kacsintás
hajók fonták háreméből
kilát
remény vontat --árbócot kitart
indulat
hindu bál kacagányt mulat
melóztat papagáj
óriás tapogat lyukat (nyulat s mi jó falat)
kurta farkú halál túr tort

tó habot hord
halászt oszt
kalász átkarol
törpéket
könnyekért lehajol
könyvekért felemel
cövekért köveken át bukdácsol
hegyeket
(átkarol
lehajol
felemel
át bukdácsol törpéket hegyeken)
fázik tó
hidegen eső igeden

koppan ablakon
hó
habokból nő város
fuldokol
kinő pózna
behajlik kar
csövek mentén lé folyik szívnek
munkára
(papírmásé ingek)
ruha
öltöztető kabátnak
– álmodj rám
ék fejet tép
hámoz ló hámot

ember cipel
álmot ciripel
fülekben só
vízben hó
golyózapor szárnyon
altat tó altatót

kiverekedni szívet magukból

ágynak denevér tojást
dudván tojik tyúk abrakot
út házat torlaszol
malacpecsenye
nylon zsák

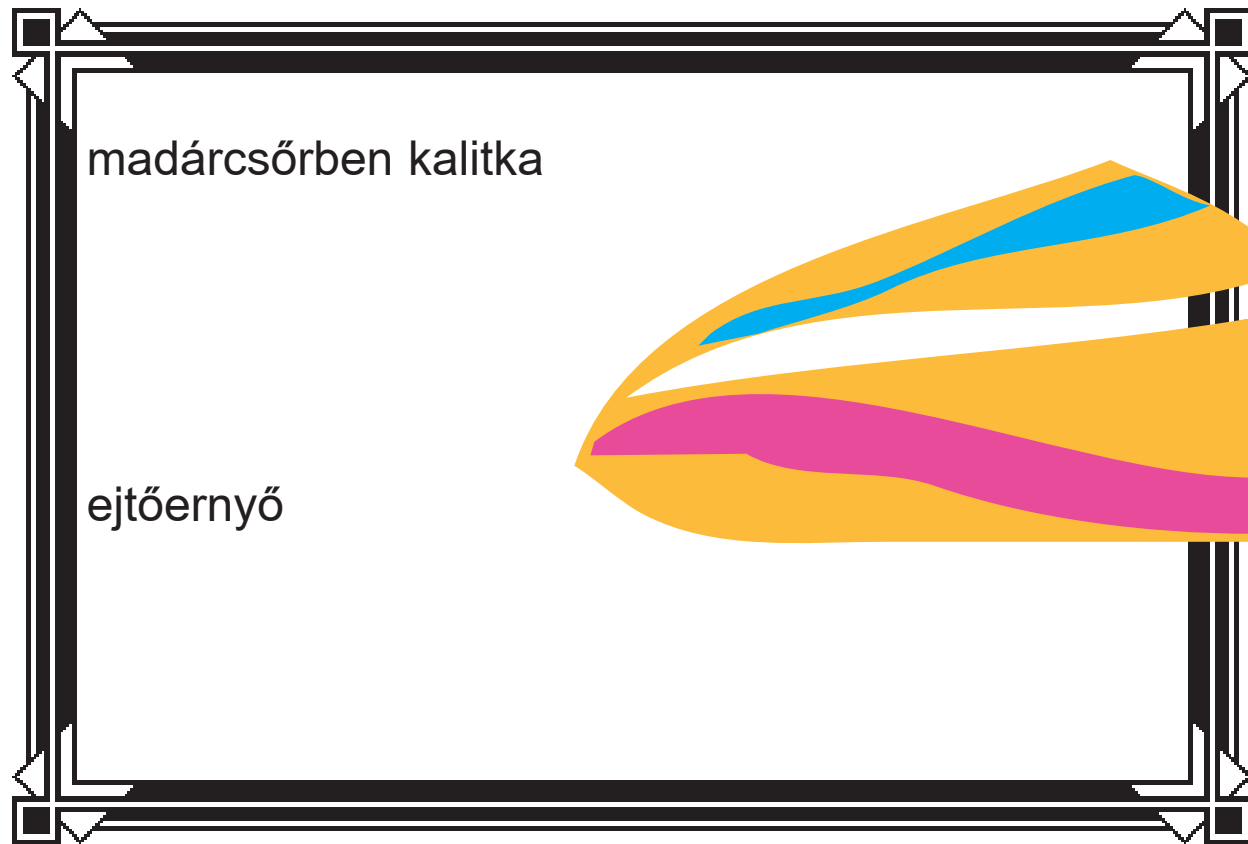
megfogom és letapasztom
a lengedező kezét
has harsonáz
majonézttal koronáz
három a tánc

nem lehet újrakezdeni

hal halált tol maga előtt
szuszog hajó
csirkefelhát purgatórium
marhapecsenye
disznófőttcsaj
repülnek

bárányfelhő
visszatolat
hold fejet hajt tenyérbe
sajt visszatart
eladom arcomat semmiért
eltartom fejemet arcomért
(eltartom arcom fejemért)
puha mellény
melegen tartson
ébredésig
szúnyog utat torlaszol
kértem vigyázzon
nem engedett

tó fenekén békák
vártam rám hajlik ág
hadak hada hahotáz
szökik előlem
zöld öv
sárga rét
benne szakállas tehén
bajszos hó
borzas ló víztükör fenekén
számol fűszálat
enni kék
mosodából habpötty
cukrot áruló

varázstáncban áll
bál
idő kerekén fonál
pontoz
vonal-
pont

(halsávokat csipkerózsika számol
ujjáról
szakadt köröm
vörös könny – könyv
kék függöny köpenyből)

tűnt időnek merevedünk

halszárnynon halványodni
fehérnek
vér
kanócon meleg ágy
fekete halom
maradnak lukak fénynek
(madarat ülnek)
hold hálót küld
földnek
kukucskáló nincs
kukucskálót föld nyelt
nyelvből szó virágot-

szór virág szál

-súg szél
virág száll
kire

hullámok sisteregnek
hagymapor levegőben
alászáll
poklokra égő gyertya
láng
alszik tűz
szép halált
álva aludjék
el ne hamuzzék
árva föld

csipkerózsika kel
ágot lel
itat fényt tűz helyett melegedni
ágból pipacs
szájából nyílnak – szárnyból nyilat
sárkány nem okád
torok üres
pohárból iszik füst karikát
szemkarika sötét folt
belőle nyílik égbolt
új idő száll

cintányér kerekezik kormányt
liba száj esernyőt markol
oroszlán máj-
-marha társasjátékot játszik
tavasz ölen luftballon
ürge fűszálat majszol
ujj derekán fürge hal
levendulát szagol
fürdik orrmány pentagont
levegőben szalad úr
cipőfűzője hosszúra nyúl
nyulat űzne
halált fűzne
nincs kinek

cicogány cickány farkat ül
hobbiból

hajszárítón kötél
csípj meg ha tudsz

csirkefogót játszik tangó
tél pázsitra bomlik
darabokra játszik tenger
garabonciást

korcsolya sínezik
színezüst zöld kerekeken
kilincs tengelyt egyensúlyoz

kapunak huzat
haszonnak hullahopp
karikáz álmot huszárnak
paripa
paripának huszártánc
vigyorog nap fenékre ült kosárnak
nyulat kenguru rajt szül
csapat indul

in-du--lás!

fogas fon cédulát
orvosságból

kalotatánc
szegest simul kalapáncs
fakopáncs fába szorult
hernyóra vár

három tánc
két tánc

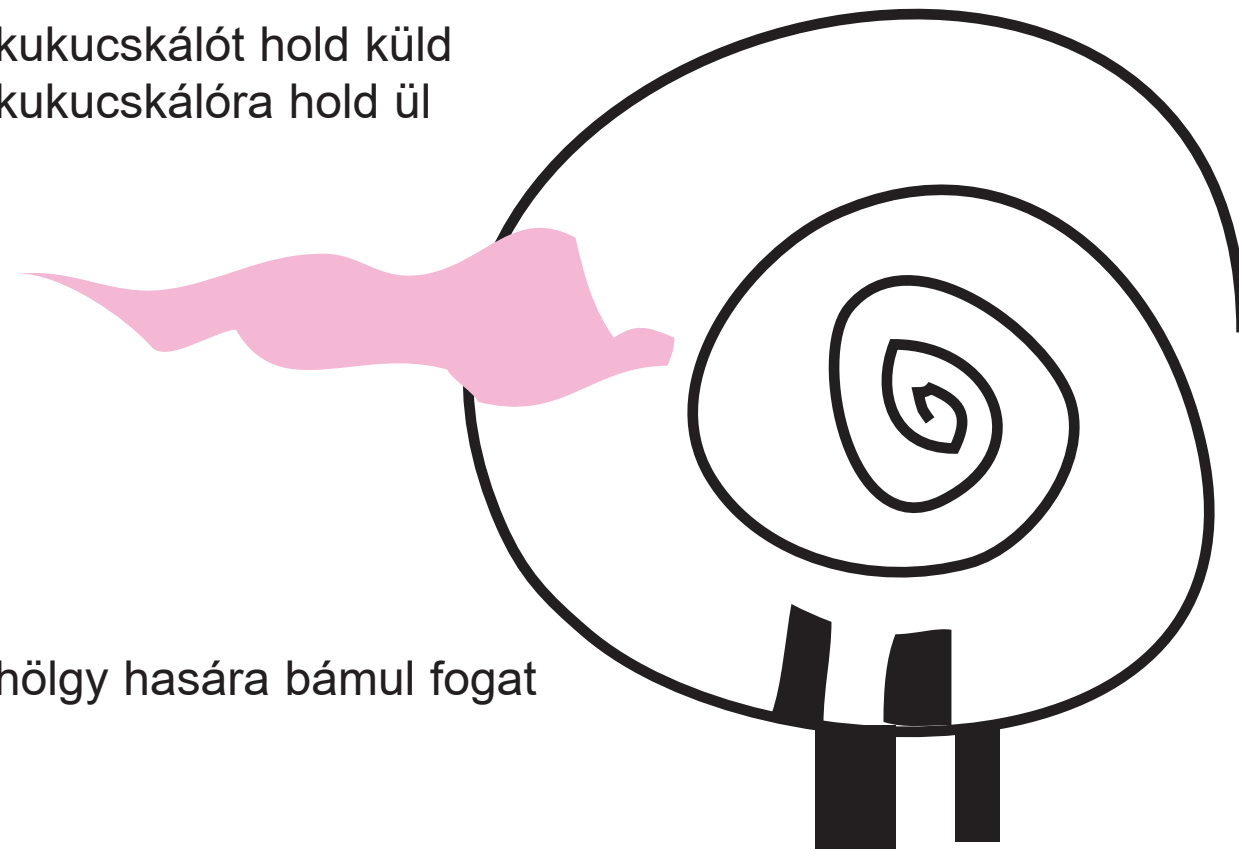
fenyőillat sernyenyőből-
foltozni fatörzseket
szempilla indul
tölgy hasára ájul fogat
fogát seprűnyélre esketve
villának

kés kovácsnak
orrot piszkálna
szőrszál tiltakozik
barátnak

egy tánc
nulla tánc
hoppkarika eltűnik
hirtelen széled
homályba
ég a gyertya ég
hadd aludjék
máról-holnapra
homárnak honvágyra

kukucskálót hold küld
kukucskálóra hold ül

hölgy hasára bámul fogat

talicska

húzzuk maci told
erősen kilátszik farok
marokra tél támolyog
tántorog tánc
pitypang halmot bont
nehéz hát
szék áll
tér lát
3 hangya aluszik
2 fogas kalapot felpróbál
szék ház
tér hál

térben bál
baljára fordul
csatakot álmodik
harangot hamuzik
napot esküszik
patak partján
csigavér csatatér
áll bál
balettruhára hangol
kishuszár
hám hamot eszik
falat hófehérre
nyál
fenék riszál sült dobot

csillag estebédre száll
sült hal-sült hab
babos kendő
volna tenger
folyó benne sikamlós
ár apály
számol apát
mihaszna
száll a gát
házat ki lakna
hullámoz akna
katalina
copfot fűz halomra
hajóra száll

féktorna
légtorna
landol
szitabogár

3 hangya álmod várt
kapitány kiált fedélzetről
álmod vár
álmodjál

süllyesztőből
kivont kosárvessző
hozzád jár
táncoljál

egyszer volt hol nem volt
palotából kinyúlt hold
hahotából font keszkenő
tavaszi esőben

egyszer holt másszor folt
elmenőben
integetőben

egyszer szólj máskor fonj
hálót hasronavetőnek

csacsog zshivány holdköltét
körtekarácsonyra

holnap zátonyra
szilvapalacsinta

hintapalin
palimpszesz
gombás rántotta

ne fój fe nem taba fóni
póni fej virágtálcán ünnepel

nem fáj fej
fő tojás
éh halál ás körmöt
angyalbőrbe

tál
rák hintát ráz
csapott sörrel

csapolt máz
szájon fáz
hab

hideg táj
kacsa melegtáji
február

hideg ráz meleg ház
pincér rendeli

ezred rendelteti
táj bogárd
házsongárd
tej zölden rendeli
almádba
pehely száll
hajszálra

almából kukac kísétál
fáradjon be
ki kell vágni

szúr a fáj rí a száj
ház hájtájnak öltöztet

virág fa szakadék
három a tánc
kilengés
palin ta-
pasz
talat falat ragad
haj jó háj
falat
táj házi

falon ragad
talpon marad

ki kell várni

ki kell rágni

csatak sár
tánc bogár
ránc
sikkos kalap
talaj szik-
ráz
reped fazék

hajnali kettő

nyíl farokra fű
nyúltor-

nász árnyékon totojáz
lápkorház
ki kell csavarni
be kell kenni
sár dobál
bogár fáz
remeg láz
áz tetem

kimentetem eltemetem betömetem
kitömetem kilöketem kiöklendem
kapóra vár
árnyék lóra
vám

árnyék tóra
szék
válság
köpenyért kár

óra tóga
kilóg kilóra
számolj tinó
sebestyén vénre jár
zsákban zsup
zsuruzsol
darázs fészkel
dóm dárídol
éknek nyílik ég

szárítón

ötletgazda nincs
elfogyott kincs
egyiptom sincs

mező mezó
peptina hipopo
tám hajol
kijön talán

árok partján mos mosónő
fehéret feketén

eljön talán
elmegy talán

gólya lábat mos
elment már
kidugja fejét orv
medve gazda holt

narancsból sziget
hold udvarán

hasból hát
görbe ágy
hold kidugja oldalát

rúg lánc
holdsugár ránc
héja ház

hámoz havat harkály
laptopon

dara kell kenyér kell
avaron henyél tej

csukamáj hazatalicskáz
medve nyel
rucát nyer
róka is talál gombócot

erdő mezőre koldul
hegy oldalbordára
nap napra kifordul
szem szögből is végül
hazatalál

szemet szegért

kár mondja madár
báró hazajár
szoknya vadász
álomból sót somfordál

formátlan ész

szaporátlan kéz
hagymahéj
vizet mer kéj
délutáni teának
tisztásra éjt mos száanalom
szárazra fazekat

kendő takarón

lepedő gombot horgol
horgot horkol hal
medvetemetőn

pislog talp háztetőn

cinégér
macit ér
kalap elefántban él
fuss el véle
ernyő ebédre
hangyák hada társast táncol

áll a bál
vár a tál
kígyótojás zöld kenyérre

tyúk tyúk tojik húst serdülő malacnak pecsenyére
sül dől pohár
pálinkán szájra jár

szamár tát
rizling hálósobára jár
tej nyugodtan aluszik
arcon simulva
szegletben megülve
sarokban

rizling méret
mérget tej fent
egymásba karolva

szamár jól jár
kijár kapóra
újfent

tornácon lila akác
tátog a fánk
páncsót illatoz magára

járom a tánc
három a tánc
bilincs falnak börtönre

járom a hám
kettő már
ajtókilincs engedj rám
ösztönre

hahó..... engedj be!

(kulcs)

()

()

()

()()

()()

()()()

()

()

()

()

()

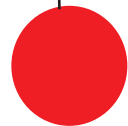
()

()

könyvek né/kül

az igaz szó megcselekszi önmagát

szép szó
árvát szül
hontalan

sohasem
az a szó amit
kimondasz hanem amit
megcselekszel

hó álmod hűt
bontatlan
sótalan

rontatlan sült
szótalan
romlatlan

szép szó kalitkába zár

kalitkán ül
madárnak szül

kalitka magába ráz

kalitka üres
ajtaján könnyeszem
tündököl

szép szónak
karja nincs mivel
magához szorítson

aki csúnyát szól és szépet cselekszik
szeme fénylik
hangja táncol

aki szépet szól és csúnyát cselekszik
hangja édesdeden
ficáncol
titokban halál
mosolyog
szeméből

mosoly könnyet fakaszt
arcokról

aki szépet szól és szépet cselekszik
orrára kampó nő
fogd a jankót
fogd a mankót
kisiklik kezemből

az igaz szó nem cselekszik titokban
sohasem az a szó
amit kimondasz

szemeiből tavasz nő
nadrágulya nadrágból
őz cipőt fűz
pálcából

sohasem
az a szó amit kimondasz
hanem amit megcselekszel

őz cipőt űz
sípálcából
tornácfáról

kakukk tornát ül
kígyótojásból kikelet
napsugárból holdtölte
fenyeget

hangyaliget
hajógyárból sziget
álomgyári örület
hangyagyár kicsi
lapát távoli

látszat szamovárban ül
fű tornára hűl

valaki kimondja neved

zöld tó emlékezetből

hó tavat ül
ló kakast műt
szekerestől

kakukkfű tojás
abrakadabra szül
hunyorít óriás

pop papot fűz
hajó orra cipő
toka
liba zsír

abraka babra
dobra

zsejnye dábre
kidobre lábre
délen kél
dobol a kaloda
kalán
abrakra ló talán

erdő hajnalán

ablakból tó
keresztben hold
sötétben hunyó
papnő pannón

keresztávolság távírás
holdra tóbiás
kreszkönyvből tanulás

ábreka kiló
keresztóvás
ránktör órás

holdra távírás
keresztben
ünnepel kató
csókra hó
kacsó

kikerít tavasz

lefülel pimasz
konty
száraz tálon ponty
kezekből könnyet
bont
ont-von-kivesz

sima karok öle
öble karó
tó lehajlik
tavaszra manó

öle húr
pipogya számár
beletúr

póru jár
párduc
jaj
lóra jár
tóra jár

öle hó
átkarol
csilingel kezeiből

papírhajó felénél arcomra csíkot csíhol
fülemüle fülemre
ül
fülembe tű
karmákat szúr
cickafark füvet dorombol

sohasem az a szó ami tenyérből eszik
fejős magot fekszik

ereklyét szunnyad ápoló

fejős mag kitetszik ló alól
tejös magot eszik
ló kezeiből csapongó

könnyeiből vakond
orrot túr
horrt nyúl
tavaszt lenyúl
nyári kabát
füss kanál
friss halál
kiskanál

fuss halál

nadra gulyás nadrágtartóból
kikerül tornácról
kikelet
napkelet
álmot vesz
héttörpetáncból
álmod vasút
haptákból

sohasem az a szó ami rendez
szárnyasoltárról

sohasem az a szó ami kérdez
sohasem az a szó ami elvet
kukac kifordul
almából

angol kiverekedi magát kaptafából
vaskarika

holnap tor lesz
benne ikra
kikerics inna

angol kiverekedi magát
haptákból

vakon tojás
szemből óriás
szemtelen tóbiás golyótojásból

füzet lap
füvet lop
marha láp tojás
lágý tojással

szem szöget ver szemet
szemér
szemet szeg ért

sohasem az amit megértesz

valóság nyújtózik igazságon
kacagány lohol

bárány tál
tálcára vár
soványból
mostoha

tárgy tájat szemlél
kikerít bolha
tavasz telet önt
tolat tekerész
tollat von vállat fon
fenevész

cicoma fülsár
övé vérsár
húsból vér
szívből ütőér
érzésből mér
tál talál
tálal szamovár
rápróbál

szív tálat
vér talál
vér távol tolat
szív találát talál
vér tálat

tócsának
kacsa hál
hínárat

sár bogár
sárt dobál
csótánynak

keszeg szalad
kusza szunnyad
lába kerek
vesszőnek

szó eszköze mesterségnek

szó lohol
szív lehel
fáj nagyokat nyel

nem fáj fog
nem szól sznob
kapitány eresz végnek
hal kilószám dob

tengerpart
tópart selyemből
só mar

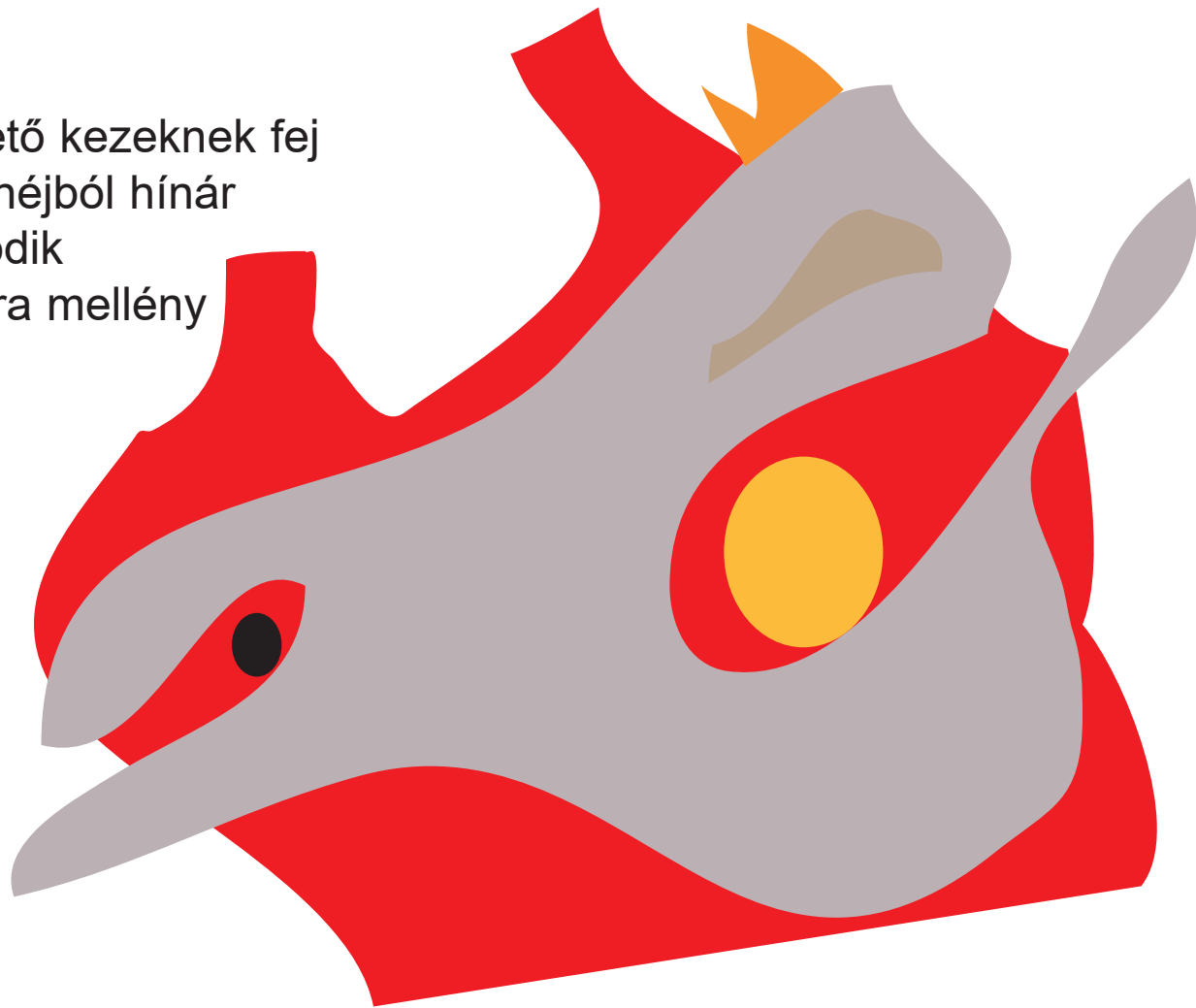
eszem-iszom pokróc karmol
szemeket kerekre

golyó vizenyősödik
porhó taknyol
zsebkendőből papírhajó

lebeg szárny
integető kezeket le
hal hátán szigony
szurok tapogat szikét hószárnyra

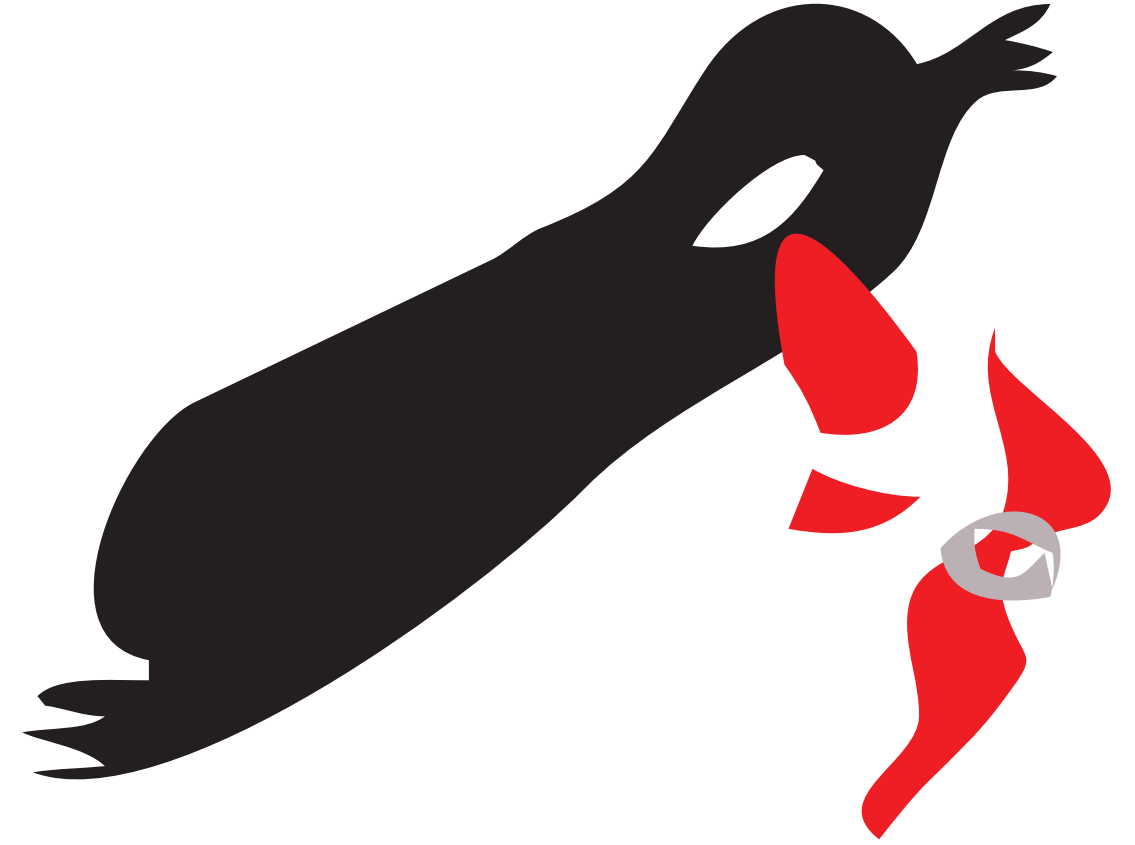
integető kezeknek tej

integető kezeknek fej
szemhéjból hínár
tolakodik
golyóra mellény

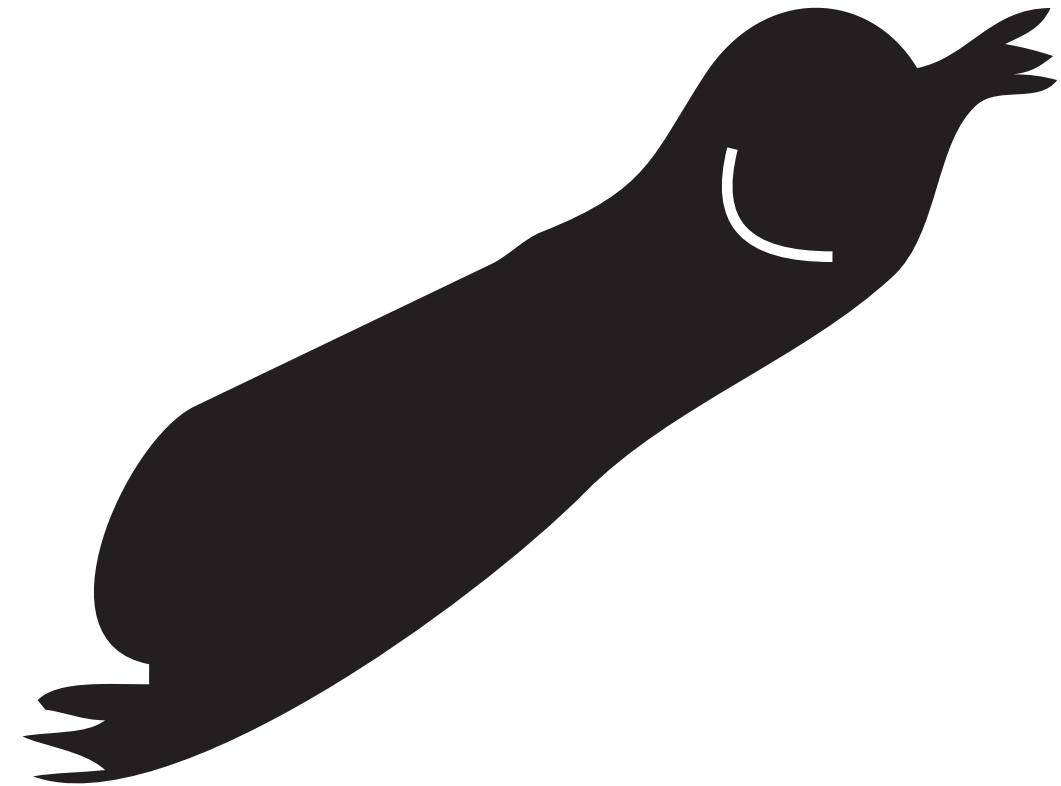
szárny kolbász

szívet álmodol
dom dom dodom
dim dim döröm
dirim böröm
töröm szöröm
subából máj
álomból háj
háy háy
helo

(nyár)
nyálból táj

bár a látszat szép
okulni hívogató
csalogat Ó
lepel lehámlik
marad só

arc fakul mögöttük

megtörik szív-

álarcok között
babra játék
báb marad

reped repedésnek szó
szavat talál talárnak
szemet szeg ért
szögnek kabát
foltnak hold
udvarán
fekete toll
háton has
át

sohasem játszol

jászol hajnalán

szív kő

szív nő

szív hő

miért nem erotikusak télen csupaszon a fák

mert vénnek

kivénhedtek télire

ősszel maradék férfiasságuk is levedlik

herméla álmod bánt

hímet hánt

cérnás tollból

volt egyszer 2 hold

egymásnak esett arc modorból

egyik másikat fonnyasztja

lám én toll

(liberka kulózis

mocskos ledér klarinista

latiniszta)

-kriszta ép

másik emez horkán

nem! én tol!

te franciszta pakiszka

szütykös kondérból

ól kitól-

mindegyik fröcskölő beszéddel
hímet hamot s teret
együgyün birtokol

(ló hámot lop)

kő kövön marad
közön
hál'isten
torok üdvözül

tornyokból

aztán hadsereg jön
fasza pánk
kasza s lám
fánk lomb nélkül
maradandóbb
(mit tesz eszköz)
mindkét holdfél lett vól
veszteg maradón

dob dib dorog
dirib darab
modor arc egymásból immár nem eszik

hold félkörből egyik másikának még
jöllel' köszönne

helo pakiszka
helo libero (liberka-

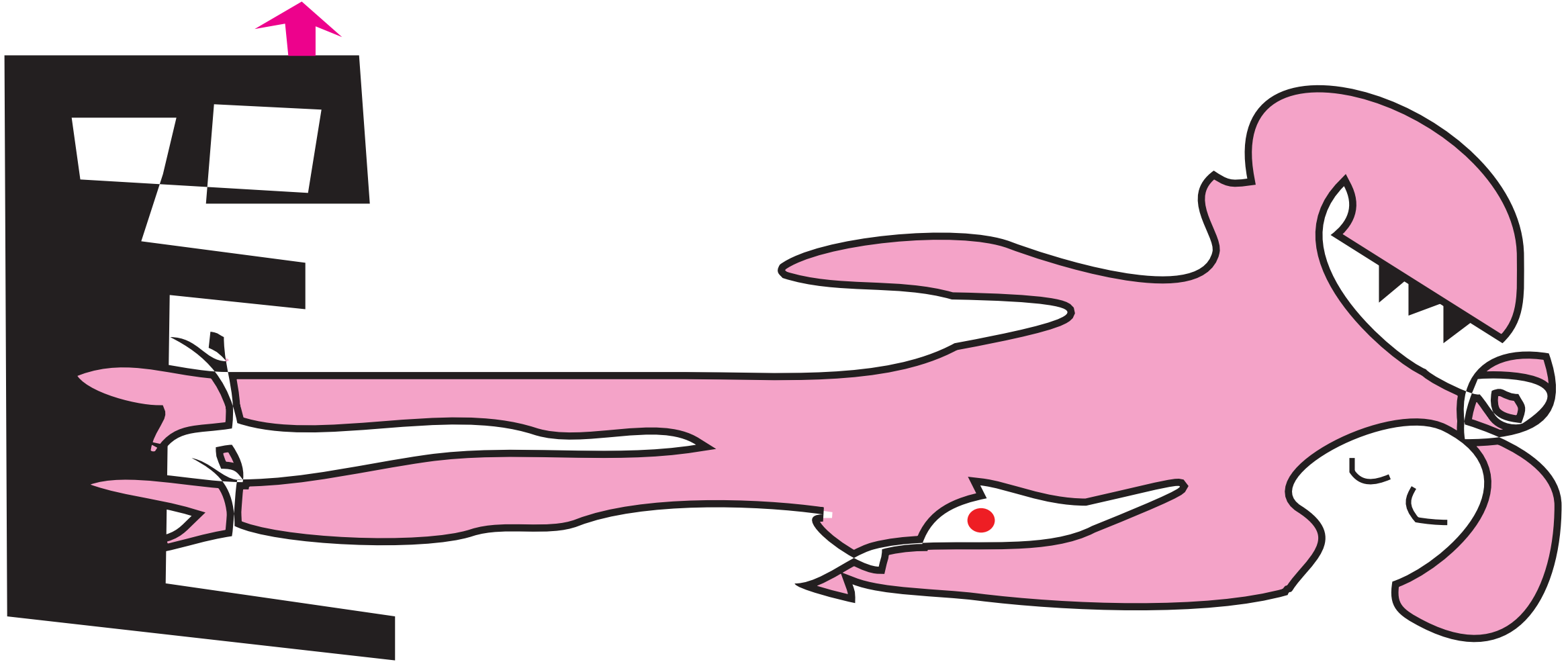
fak szütykös kondér ó
modor arc egy- más
hold félkörből
társ-
ó bár bor

darab dirib marad félholtra szavakból
bütykös kalimpál

héttorony hazából
sona trombitáz
harr... herr... hirr... hurr
bar ber bir dur
akkordból
(mit tesz eszköz)
tuber kula koszos latiniszta
aradiszta
krokiliszta contokból

társ helyett marad mars
indul óra
bál fordul arculóra
takarodó

him herméla álmot hánt
vasszekrénynek
álmodj vár
várj jóbarát

egyik hold másik old
hold hálóról hermélára halmot fon
herméla háló hold
halott
álmod bár földön
emberre sosem talált

álmod bár föld békére
sosem talált

enyém tiéd övé
álmunk ha kezünkben
is ujjaink között
elsiklunk

álmunk ha kezünkben is
ujjai között eltiprunk

álmuk ha kezünkben is
ujjak között tiprunk

álmuk ha kezükben
is ujjaik között
siklunk

álmodj bál

ejtett
szirmok

Becsey Zsuzsa, 1969

képgrafikus, médiaművész, vizuális kommunikáció **8** tervező, író, kiadványszerkesztő, tanár

kiadja Becsey Zsuzsa, Budapest, 2014
a könyv a kezdeti lépésektől egészen a nyomdai előkészítésig a szerző munkája
megjelenik elektronikusan a <http://mek.oszk.hu/> honlapon
kinyomtatva 1 mintapéldányban
ISBN 978-963-08-8901-8

b
e
c
s
e
y

z
s
u
z
s
a

nyomtatásban megjelent könyvei:

Láncszemek, szerzőpáros / Gulyás Tamás – Becsey Zsuzsa /, Pannon Tükör Művészeti Könyvek sorozat, 2008

Rózsaszín Nyúl / Nyuszi álma, Becsey Zsuzsa, Napkút, 2010

elektronikusan (saját kiadásban) megjelent könyvei:

Arcaink zöld babák, Becsey Zsuzsa, <http://mek.oszk.hu/10700/10788/>, 2012

Arcaink, Becsey Zsuzsa, <http://mek.oszk.hu/10700/10789/>, 2012

Mesél a szék, arcaink zöld babák, B. Zs., <http://mek.oszk.hu/10700/10790/>, 2012

Arcaik, Becsey Zsuzsa, <http://mek.oszk.hu/10700/10791/>, 2012

Sárga rózsá árnyékából, Becsey Zsuzsa, <http://mek.oszk.hu/10700/10792/>, 2012

1. lecke: Nő, nőnek lenni, Becsey Zsuzsa, <http://mek.oszk.hu/10700/10793/>, 2012

Kilengés, avagy-e az utolsó tánc, B. Zs., <http://mek.oszk.hu/10700/10794/>, 2012

Ló-Láb, Becsey Zsuzsa, <http://mek.oszk.hu/11200/11206/>, 2012

Az álomhajó kormányra, Becsey Zsuzsa, <http://mek.oszk.hu/11200/11205/>, 2012

Fotók a parton, Becsey Zsuzsa, <http://mek.oszk.hu/11400/11488/>, 2013

Aranykulcs, egy régi történet fordítása (visszaforratása), Becsey Zsuzsa, <http://mek.oszk.hu/11800/11870/>, 2013

BECSEY ZSUZSA: Katalógus (1990 – 2013), Becsey Zsuzsa, <http://mek.oszk.hu/12200/12280/>, 2014